

VII. SÁRKÖZY TAMÁS SPORTJOGI KONFERENCIA

*Program és
előadáskivonatok*

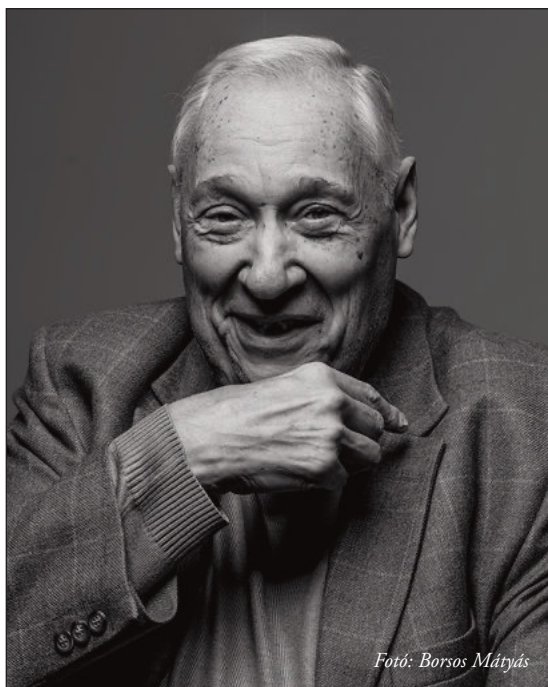

MAGYAR TESTNEVELÉSI
ÉS SPORTTUDOMÁNYI
EGYETEM
BUDAPEST

2025.

Fotó: Borsos Máttyás

A KONFERENCIA RENDEZŐI ÉS TÁMOGATÓI

Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem (TF)

Károli Gáspár Református Tudományegyetem

Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet

Magyar Jégkorong Szövetség

Magyar Jogász Egylet

A KONFERENCIA HELYSZÍNE

TF, K1 épület, Athén terem, B201 terem, C001 terem
(Budapest, 1123 Alkotás u. 42-48.)

A KONFERENCIA IDŐPONTJA

2025. december 11. (csütörtök) 9.00-17.00 óra

PROGRAMBIZOTTSÁG

Dr. Bánáti János

a Magyar Jogász Egylet társelnöke

Prof. dr. habil. Géczi Gábor

a TF Gazdaság és Társadalomtudomány Intézete igazgatója

id. Kovács Csaba

a Magyar Jégkorong Szövetség szakmai alelnöke

Dr. Pázmándi Kinga Ágnes PhD

a Mádl Ferenc Jogi Összehasonlító Intézet általános elnökhelyettese

Dr. Réti László

a Magyar Jogász Egylet főtítkára

Dr. Szekeres Diána PhD, LL.M.

egyetemi docens, a TF Sportjogi Tanszéke vezetője

Prof. dr. habil. Szuchy Róbert

a Károli Gáspár Református Egyetem oktatási rektorhelyettese, tanszékvezető-helyettese

SZERKESZTŐ

Dr. Szekeres Diána PhD, LL.M.

ISBN 978-615-5196-38-6 / ISBN 978-615-5196-39-3 (PDF)

Az előadások beküldött tartalmi kivonatait változtatás nélkül közöljük.

PROGRAM

8.30–09.00 | Regisztráció

09.00–09.30 | Köszöntők

- **Prof. dr. habil. Sterbenz Tamás**, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem (TF) rektora, Döntéstudományi Kutatóintézet vezetője
- **Prof. dr. habil. Szuchy Róbert**, Károli Gáspár Református Egyetem oktatási rektorhelyettese, tanszékvezető-helyettese
- **Dr. Bánáti János** - Magyar Jogász Egylet társelnöke
- **id. Kovács Csaba** - Magyar Jégkorong Szövetség szakmai alelnöke
- **Dr. Pázmándi Kinga Ágnes** - Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet általános elnökhelyettese
- **Dr. Sárközy Szabolcs** – a Kántor, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda partnere

PLENÁRIS ELŐADÁSOK

Levezető elnökség: Dr. Réti László, Dr. Sárközy Szabolcs

09.30–09.45 Dr. Szabó Tünde: Sporttörvény aktuális módosításának bemutatása – a sportjogi környezet új dimenziói

09.45–10.00 Dr. Kelemen Dániel, Schmidtné Dr. Sági Lilla: Nemzetközi sportszervezetek Magyarországon – Az ITA európai irodájának budapesti létrehozása

10.00–10.15 Dr. Neszmélyi Emil: Miért ne alapítsunk sportegyesületet? – Iránymutatás a rossz megszokások elhagyásához

10.15–10.30 Prof. dr. habil. Pribula László: A játékszabályok megsértésének polgári jogi következményei

10.30–10.45 Dr. Fejes Gábor: Versenyjogi fejlemények a sport világában 2025-ben

10.45–11.00 Dr. Horváth Gábor: A hivatásos sport magyarországi körülményeinek alakulása – Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent

11.00–11.30 - Kávészünet

11.30–11.45 Dr. Szekeres Diána: A gyermekvédelem sportjogi szabályozásának elméleti alapjai és gyakorlati érvényesülése

- 11.45–12.00 Dr. Fejes Péter, Dr. Fejes Fruzsina:** Enhanced Games – a sport jövője?
- 12.00–12.15 Prof. dr. habil. Nagy Zoltán András:** Tehetségkutatás vagy emberkereskedelem
- 12.15–12.30 Dr. Sipos-Onyestyák Nikoletta, Dr. Szikora Katalin- Dr. Szekeres Diána:** A „szocialista sportjog” kihívásai a rendszerváltás utáni években
- 12.30–12.45 Dr. Rippel-Szabó Péter:** Pillanatfelvétel a sportolók jogállását érintő joggyakorlatról
- 12.45–13.00 Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes, Mátrai Gábor:** Technológia a pályán – de ki húzza meg a vonalakat?
- 13.00–13.15 Honyek Péter:** A sportolók adózásáról
- 13.14-13.30 Dr. Mátyás Erika Ilona:** A magyar sportirányítás reformja (2023–2025)

SZEKCIÓELŐADÁSOK (párhuzamosan)

SPORTJOGI-SPORTTUDOMÁNYI SZEKCIÓ

Levezető elnök: Dr. Szekeres Diána

- 14.15–14.25 Dr. habil. András Krisztina, Dr. Tallár Ákos:** Lehet-e Budapest a jövő Lausanne-ja?
- 14.25–14.35 Dr. Szöllősi-Baráth Szabolcs:** A társasági adó szerepe a sportfinanszírozásban és ennek közbeszerzési vonatkozásai
- 14.35–14.45 Dr. Székely Botond:** A teljesítmény és a szerződésszegés határai – CAS ítélkezési gyakorlat
- 14.45–14.55 Dr. Zsiga Zsolt:** A sértetti beleegyezés határainak vizsgálata a sportban
- 14.55–15.05 Dr. Csendes-Nagy Kata:** Családalapítás és élsport – gyermekvállalás a sportjog és munkajog metszetében
- 15.05–15.15 Dr. Taskó István Gábor:** Kollektív tárgyalások az észak-amerikai professzionális sportban
- 15.15–15.25 Várhegyi Ferenc:** Állambiztonsági szolgálat tevékenysége a magyar sportban 1945–1990 között

- 15.25–15.35 Nagy Ákos:** Eugen Sandow kontra Joseph Szalay – az első magyar sportszabadalmi per
- 15.35–15.45 Dr. Ács Benedek:** Sportigazgatás egyedi modellje – állami szerepvállalás az USA-ban
- 15.45–15.55 Dr. Bernáth Lajos:** Merchandising megállapodások, avagy hogyan szerződünk a reklámarcokkal
- 15.55–16.05 Dr. Burján Anna:** Az európai sportmodell megítélése napjainkban – kőbe vésett-e a piramis?
- 16.05–16.15 Juhász Gábor:** Pontrendszer a jégkorongban, mint versenyt befolyásoló tényező - gyakorlati és jogi kérdések

SPORTJOGI-SPORTTUDOMÁNYI SZEKCIÓ

Levezető elnökök: Dr. Ocskó Eszter

- 14.15–14.25 Dr. Kovács Judit, Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes:** Hatékony rendőri intézkedések az illegális gyorsulási versenyek felszámolására
- 14.25–14.35 Dr. Mátés-Lányi Ákos Dániel:** Sportjogi kockázatok – polgári jogi felelősség sportsérülések során
- 14.35–14.45 Dr. Ocskó Eszter:** A médiajog és a sport kapcsolata
- 14.45–14.55 Dr. Porcsin Levente:** Eljárásjogi szabályok bemutatása – Kenderesi Tamás ügye
- 14.55–15.05 Hegyi Erzsébet, Prof. dr. habil. Boros Anita, Prof. dr. habil. Géczi Gábor:** Szabályozási szűrkezónak és jogi kihívások a fenntartható lovassportban
- 15.05–15.15 Dr. Sisa Krisztina Andrea, Széles József:** Sporttámogatás kontrollmechanizmusának reformja
- 15.15–15.25 Dr. Nagy Viktor:** Az olimpiai stílusú ökölvívás jövője
- 15.25–15.35 Dr. Ősze Áron:** Az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesülése sportjogi vitákban
- 15.35–15.45 Dr. Nagy Antal:** A hivatásos sportolók foglalkoztatásának speciális jogi keretrendszere

JÉGKORONG-SPORTTUDOMÁNYI SZEKCIÓ

Levezető elnök: Prof. dr. habil. Géczi Gábor

14.15–14.35 Dr. Géczi Gergely: Utánpótlás jégkorong fejlesztési módszerei

14.35–14.55 Bogdany Orsolya: Nemzeti identitás a jégen: a jégkorong, mint kulturális és politikai projekt Magyarországon és Erdélyben

14.55–15.15 Kastal Orsolya, Prof. dr. habil. Géczi Gábor, Bartusné Prof. dr. habil. Szmodis Márta: Testösszetétel és edzésterhelés kapcsolata

15.15–15.35 Kovács Csaba, Fekti István, Dr. Géczi Mariann: A Raktár utcai ördögkatlan jelene és jövője

15.35–15.55 Laczkó Attila, Prof. dr. habil. Géczi Gábor, Prof. dr. habil. Bognár József: Sporttehetség-gondozás a hazai jégkorongakadémiákban

Zárszó: Prof. dr. habil. Géczi Gábor

A szervezők a programváltozás jogát fenntartják.

ABSZTRAKTOK

Sporttörvény aktuális módosításának bemutatása – a sportjogi környezet új dimenziói

Dr. Szabó Tünde PhD, LL.M., kormánybiztos, országgyűlési képviselő, egyetemi adjunktus, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem

A sportról szóló 2004. évi I. törvény és egyéb sporttal kapcsolatos jogszabályok módosításának áttekintése.

Az előadás célja, hogy bemutassa a sportról szóló 2004. évi I. törvény legújabb módosításait, amelyek a sportigazgatás, az adatkezelés, a doppingellenőrzés, valamint a sportfinanszírozás területén hoznak lényeges változásokat.

A törvénymódosítás központi eleme az International Testing Agency (ITA) európai központjának Budapestre telepítése, amely jelentős lépés Magyarország nemzetközi sportjogi szerepének erősítésében. Az ITA működését támogató jogszabályi háttér célja a doppingellenőrzések hatékonyságának és átláthatóságának növelése, valamint a hazai sportinfrastruktúra nemzetközi integrációjának elősegítése.

A módosítás emellett pontosítja az országos sportági szakszövetségek tagfelvételi szabályait, ezzel megszüntetve azokat a gyakorlati ellentmondásokat, amelyek eddig a sportszervezetek versenyrendszerbe való belépését korlátozhatták.

Kiemelt újítás a Sportoló Nemzet Program kedvezményrendszerének törvényi megalapozása, amely a sportlétesítményekhez való hozzáférést és a sportolási lehetőségek bővítését szolgálja minden korosztály számára.

Az előadás kitér továbbá az adatkezelési és adatvédelmi rendelkezések átfogó rendezésére, különös tekintettel a Nemzeti Sportinformációs Rendszer (NSR) működésére, valamint az állami sportcélú támogatások elektronikus ügyintézési rendszerének bevezetésére.

Végül bemutatásra kerülnek a technikai módosítások, köztük a sportbiztosításra, játékosügynökökre és a jogi formák korszerűsítésére vonatkozó rendelkezések. A módosítások összességében a sportigazgatás átláthatóságát, a sportolói jogok érvényesülését és a nemzetközi jogi megfelelést hivatottak erősíteni.

Nemzetközi sportszervezetek Magyarországon – Az International Testing Agency (ITA) európai irodájának budapesti létrehozása

Dr. Kelemen Dániel LL.M., ügyvéd, Irodai tag Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda, PricewaterhouseCoopers Legal

Schmidtné dr. Sági Lilla, fiókvezető, International Testing Agency

Az elmúlt években Magyarország egyre vonzóbb célponttá vált a nemzetközi sportszövetségek és sportintézmények számára. Számos világszervezet – köztük a Nemzetközi Teqball Szövetség (FITEQ), a Nemzetközi Judo Szövetség (IJF), a World Aquatics (WA) és a Nemzetközi Kajak-Kenu Szövetség (ICF) – már budapesti székhellyel működik, vagy regionális irodáját hozta létre hazánkban. Ez a folyamat nemcsak a fejlett sportinfrastruktúrát és a politikai stabilitást tükrözi, hanem azt is, hogy Magyarország kedvező jogi, gazdasági és szakmai környezetet biztosít a nemzetközi sportirányítás számára.

Ebbe a kedvező környezetbe illeszkedik az International Testing Agency (ITA) – a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) által alapított, független nemzetközi doppingellenes szervezet – első kontinentális központjának Budapesten történő létrehozása. Az ITA az olimpiai és egyéb nagy sportesemények doppingellenőrzéséért felel, valamint több mint 70 nemzetközi sportszövetség antidopping-programját működteti kizárólagos partnerként.

Az európai központ létrehozásához szükség volt a jogszabályi környezet fejlesztésére, különösen a sportról szóló 2004. évi I. törvény, valamint egyéb kapcsolódó jogszabályok módosítására, annak érdekében, hogy az ITA hasonló kedvezményekben részesülhessen, mint a Magyarországon működő nemzetközi sportszövetségek. A törvénymódosítási tervezet bevezeti a nemzetközi sportszervezetek magyarországi fióktelepe (sportfióktelep) jogi kategóriát, amely a NOB által elismert szervezetek számára biztosítaná a nemzetközi sportszövetségekhez hasonló működési és adózási feltételeket.

Az ITA európai központjának Budapestre helyezése jelentős mérföldkő Magyarország sportdiplomáciai fejlődésében. A létesítmény nemcsak szimbolikus jelentőségű, hanem erősíti hazánk szerepét a nemzetközi sportirányításban és szakmai környezetben, magas színvonalú munkahelyeket teremtve sportszakemberek, kutatók és korábbi élsportolók számára. Emellett növeli Magyarország hitelességét a tiszta sport, a fair play és a sportolók védelme iránti elköteleződés terén, miközben példát mutat a következő generációk számára az etikus és egészséges sportolói környezet kialakításában.

Miért ne alapítsunk sportegyesületet, avagy mikor ne sportegyesületet alapítsunk? – Avagy iránymutatás a rossz megszokások elhagyásához

Dr. Neszmélyi Emil, ügyvéd, CAS döntőbíró (Nemzetközi Sportdöntőbírószág), bizottsági tag, Magyar Olimpiai Bizottság

A gyakorlatias hangvételű – így a hallgatóság nem jogász, de sportszerető tagjai számára is könnyen fogyasztható – előadásban bemutatásra került az, hogy a sportszervezetek alaptípusa, a sportegyesület milyen előzmények mentén alakult ki és vált hosszú időre egyeduralkodóvá, majd a világ meghatározó részein miként veszítette el ezt a pozícióját.

Ismertetésre kerül továbbá az, hogy milyen más alternatívát, mikor és milyen okból hívott életre a magyar jogalkotás a sporttörvényben első lépésként, az mely sportágban terjedt el ekkor leginkább, valamint az is, hogy a későbbiekben melyek voltak azok a további sportszervezeti alakzatok, amelyek jelenleg is elérhetők, és ezeket milyen okkal és milyen bennük rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében kerültek bevezetésre. Az előadásban bemutatásra kerül, hogy ezek közül az újabb alakzatok közül melyek azok, amelyek a legtöbb sportszervezetet alapítani szándékozó személyek számára ideálisabb megoldást jelentenek a legtöbb esetben a sportegyesületi formához képest, valamint összehasonlításra kerülnek egymással a jelenlegi hazai sportszervezeti formák előnyei és hátrányai is.

Az előadás végső célja pedig annak bemutatása, hogy körültekintő választással a legtöbb esetben nem a sportegyesület a legpraktikusabb, sem pedig a legideálisabb választás egy sportszervezet létrehozásakor. Ez alapján kerül előtérbe a nyilvánvaló kérdés, amelyre a választ keressük: akkor kinek, mire essen a választása?

A játékszabályok megsértésének polgári jogi következményei

Prof. dr. habil. Pribula László, egyetemi tanár, tanszékvezető, Debreceni Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Polgári Eljárásjogi Tanszék

A sportolói tevékenységek, különös tekintettel a versenysportra, mindig is a társadalom széles rétegének a figyelmét váltották ki. A sport szerepe, célja és jelentősége, az egészségmegőrzésben jelentkező társadalmi feladata, a sportoló tevékenysége által megvalósított különleges szolgáltatás számos olyan jellegzetességgel bír, amelyek által a sportot érintő jogviták különleges elbírálási szempontokat

igényelnek. Nincs ez másképp a sportolói tevékenységet érintő játékszabályokkal ellentétes magatartásból eredő jogviták értékelése során sem. A helyes kiindulópont az önszabályozás, hiszen minden sportág maga tudja meghatározni azokat az előírásokat, amelyek a sportolói tevékenység folytatása során irányadók. Ezek a szabályok figyelembe tudják venni az adott sportág sajátosságait, különösen azt, hogy mennyiben fogadhatók el a személyiségi jogok szükségszerű sérelmei. A játékszabályok megsértésének szankciói alapvetően az adott sporttevékenység keretei között maradnak – meghatározott esetekben azonban ezek a határok nem tarthatók, az immunitás már nem irányadó, a sportolóra vonatkozó szabályok megszegése már jogkövetkezményeket von maga után. Indokolt részletesen megvizsgálni azokat a szempontokat, amelyek a jogi felelősséget megalapozzák, szükséges ehhez a hazai és a nemzetközi bírói gyakorlat áttekintése a polgári ítélkezés középpontba helyezésével.

Versenyjogi fejlemények a sport világában 2025-ben

Dr. Fejes Gábor LL.M., ügyvéd, címzetes egyetemi docens, ELTE

Fejes Gábor előadása az idei év versenyjogi fejleményeit foglalja össze a sport világában. Az Európai Bíróság 3 kulcsfontosságú döntése (a European Super League, az International Skating Union és a Royal Antwerp ügyek) 2023 karácsonyán (melyekről a 2024-es konferencián be is számoltunk), új fejezetet nyitott az uniós versenyjog és a sport kapcsolatában. Azóta egyrészt komoly további ügyek kerültek az Európai Bíróság elé, másrészt több tagállamban merültek fel olyan ügyek, melyekben sportolók vagy sportszervezetek az uniós és/vagy a nemzeti versenyjog rendelkezéseinek "csatába hívásával" kívánták érdekeiket megvédeni.

Szó lesz az előadásban Emiliu főtanácsnok véleményeiről három versenyjogi ügyben: a C-209/23 (RCC) ügyben az a kérdés, hogy a FIFA játékosügynöki szabályzatának egyes rendelkezései versenykorlátozóak és ekként semmisek-e. A C-428/23 (Rogon) ügy szintén a FIFA játékosügynöki szabályzata uniós versenyjogba ütközését vizsgálja, míg a C-133/24 (Tondela) ügyben azt kell eldönteni, hogy versenykorlátozó és büntetendő kartell volt-e, hogy a COVID19 pandémia idején a portugál labdarúgó klubok megállapodtak, hogy egymás játékosait nem "csábítják át".

Szintén komoly fejlemény az Európai Bíróság ítélete a C-600/23 Seraing ügyben, mely nagyban alkalmas a CAS választottbíráskodás aláásására: az ítélet nyomán kér-

déses, hogy a CAS ítéletei, amennyiben azok uniós jogot is alkalmaznak (vagy éppen ezt elmulasztják), az unió területén még elismerhetőek, illetve végrehajthatóak-e.

A 2025-ös évben is több uniós nemzeti versenyhatóság is fellépett a sport területén. Az említés szintjén ki fog tekinteni az előadás a német Bundeskartellamt határozatára a Bundesliga "50%+1" szabályával kapcsolatban, illetve a Belga Versenyhatóság ideiglenes intézkedésére a Kerékpárszövetség egyes technikai szabályai kapcsán.

Nem lehet említés nélkül elmenni továbbá az USA szövetségi bíróságának 2025 júniusi egyezséget jóváhagyó határozata mellett sem a főiskolai sportolók ügyében, melynek alapja azon felperesi érvelés volt, hogy a különböző főiskolai sportszövetségek az USA szövetségi versenyjogi szabályaival ellentétesen összehangolták magatartásukat a sportolók díjazásának elnyomása érdekében.

A hivatásos sport magyarországi körülményeinek alakulása az évek során, és annak meghatározó állomásai

dr. Horváth Gábor LL.M., ügyvéd, főtitkár, Hivatásos Labdarúgók Szervezete

Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.

A sport története ugyan évezredekre nyúlik vissza, ám a modern értelemben vett hivatásos sport és annak ma is jellemző körülményei a XIX. század végén kezdtek el kialakulni. Magyarországra szűkítve a vizsgálatot, ezen korszak a kezdete volt csupán annak a folyamatnak, amely a szocializmus időszakában is különböző fázisokon esett át, majd végül a rendszerváltozást követően tért rá véglegesen arra az útra, amelyen mind a mai napig halad a magyar hivatásos sportközeg.

Az előadás a magyarországi hivatásos sport egyes körülményeinek az évek során történő alakulását, fejlődését kívánja bemutatni egy sporttörténelmi időutazás keretében. Ezen utazás során a legfőbb cél az, hogy a sportszervezetek, sportolók, az egész sportolói közeg körülményeit fókuszba helyezve áttekintésre kerüljenek a legfontosabb társadalmi és jogi mérföldkövek, amelyeknek a gyakorlati hatásaiból érdemi megállapítások szűrhetőek le. Az utazás végeztével pedig optimális esetben sikerül olyan következtetések levonni az egyes folyamatok és azok hatásai közötti összefüggésekből, amelyek a jövőre nézve is segítségül tudnak majd szolgálni a magyar sport körülményeinek további fejlődésének az elérése érdekében.

Vitathatatlan, hogy napjainkra a sport világa össze sem hasonlítható a 100-150 évvel ezelőtti állapotokhoz képest; de ugyanez igaz az 50, sőt, a 20 évvel korábbi viszonyokra is. Az egyes korszakok között jelentős különbségek mutatkoztak, amelyekben alapvetően döntő tényezőnek számított a politikai és társadalmi környezet, a sport gazdasági ágazatként való kezelése – vagy éppen annak hiánya –, valamint a mögöttes jogi szabályozás kidolgozottsága is. A rendszerváltozás, majd az Európai Unióba történő csatlakozás, valamint az ezen időszakban elkészített három sporttörvény is meghatározó szereplője volt a hivatásos sport körülményeiben végbemennő, többnyire pozitív folyamatokban. Napjainkra pedig kijelenthető, hogy a hosszú évek folyamatainak gyümölcseként, a hivatásos sportolók befektetett munkáját és elhivatottságát hűen tükröző, pozitív tendencia jellemző a hazai viszonyokra. Jogi szempontból erre remek példa a hivatásos labdarúgói munkaszerződés-minta.

Mindezek alapján nem is az a kérdés, hogy a jövőre nézve van-e még hova fejlődni, hanem inkább az, hogy a megkezdett úton hogyan lehet továbbhaladni, és a jogi, gazdasági, társadalmi tapasztalatokból a jövőbeli fejlődés érdekében milyen következtetéseket lehet levonni. Hiszen Magyarország sportnemzet, és ahhoz, hogy sportolói, sportszervezetei versenyképesek maradjanak a nemzetközi szinten, elengedhetetlen a folyamatos, tudatos építkezés a múlt tanulságaira alapozva.

A gyermekvédelem sportjogi szabályozásának elméleti alapjai és gyakorlati érvényesülése

Dr. Szekeres Diána PhD, LL.M., egyetemi docens, tanszékvezető, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportjogi Tanszék

Az előadás a gyermekvédelem jogi szabályozásának elméleti alapjait és gyakorlati érvényesülését vizsgálja a magyar sport területén, középpontba állítva a gyermek, mint önálló jogalany fokozatos hazai elismerését, valamint a gyermekjogi szemlélet sportbeli integrációjának késlekedését. Kiindulópontja az ENSZ Gyermekjogi Egyezményének és a Gyvt.-nek, valamint az Alaptörvény gyermekvédelmi rendelkezéseinek elemzése, továbbá a sportról szóló törvény, a Btk. és a sportfegyelmi szabályozás összefüggései. Az előadás doktrínális joglelemzéssel, a jelzőrendszer működésének bemutatásával, valamint szakszövetségi etikai és gyermekvédelmi szabályzatok (különösen MÚSZ, MKSZ, MASZ) összehasonlító vizsgálatával tárja fel, miként jelennek meg a bántalmazás (fizikai, érzelmi, szexuális és pszichológiai) tilalmára, a kiskorú veszélyeztetésére, a sportfegyelmi felelősségre és a sportszak-

emberek etikai kötelezettségeire vonatkozó normák. Az eredmények rámutatnak, hogy bár a jogrendszer deklaratív szinten zero toleranciát hirdet a gyermekekkel szembeni erőszakkal szemben, a sportban a gyermekvédelem sokáig fragmentált, eseti és reaktív módon érvényesült; a sportági autonómiára épülő önszabályozás, a teljesítményorientált edzői kultúra és a hierarchikus viszonyok normalizálták a bántalmazás több, „szürke zónába” sorolt formáját. Az előadás kiemeli a 2024. évi XXX. törvény jelentőségét, amely a jelzési kötelezettség elmulasztásához büntetőjogi szankciót kapcsol, ugyanakkor rámutat a sportjogi és gyermekvédelmi eljárások közötti koherenciahiányra, a jelzőrendszer sportbeli integrációjának hiányosságaira és a standardizált eljárásrendek, digitális nyilvántartás, valamint a gyermekvédelmi felelősök kötelező kijelölésének szükségességére. Következtetése szerint a gyermekbarát sportkultúra megteremtéséhez elengedhetetlen a Gyvt. jelzőrendszeri kötelezettségeinek explicitté tétele a sporttörvényben, a sportfegyelmi szabályzatok gyermekvédelmi szempontú továbbfejlesztése, a sportszakemberek rendszeres képzése, valamint az állami és sportszektorbeli szereplők összehangolt, átlátható felelősségvállalása.

A tanulmány a TKP2021-NKTA-55. számú projekt keretében készült. A TKP-2021-NKTA-55 számú projekt a Kulturális és Innovációs Minisztérium Nemzeti Kutatási Fejlesztési és Innovációs Alapból nyújtott támogatásával, a TKP2021-NKTA pályázati program finanszírozásában valósult meg.

Enhanced Games – a sport jövője?

Dr. Fejes Péter PhD, LL.M, főügyészhelyettes, Vas Vármegyei Főügyészség, egyetemi docens, ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar Sporttudományi Intézet

Dr. Fejes Fruzsina LL.M, bíró, PKKB, egyetemi óraadó, ELTE Informatikai Kar Savaria Műszaki Intézet

Egy-két éve új fenomén jelent meg a sport világában. Ez pedig nem más, mint az Enhanced Games, amelyről – nem jogi szempontból – már a VI. Sárközy Tamás Sportjogi Konferencián hallhattunk előadást.¹ Az Enhanced Games² – a „Továbbfejlesztett vagy Teljesítménynövelt (de inkább Teljesítményfokozott) Játékok”, közkeletű megnevezéssel doppingolimpia – az elképzelések szerint évente megrendezendő olyan sportesemény, ahol a sportolók számára engedélyezett a doppingolás, az

---

¹ Tallár Ákos, András Krisztina: Enhanced Games – a teljesítmény fokozható? In: VI. Sárközy Tamás Sportjogi Konferencia Program és előadáskivonatok. Budapest, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, 2024. 26-28. DOI: https://tf.hu/files/docs/sportjogi-csoport/VI._Sarkozy_Tamas_Sportjogi_Konferencia_-_Program_-_es_absztraktfuzet.pdf

² <https://www.enhanced.com/>

egyébként tiltott teljesítményfokozás, azért (is), hogy a hagyományos világrekordokat megdöntsék. Az Enhanced Games csúszásban van, már 2024 decemberében meg kellett volna rendezni, aztán halasztott időpontként 2025 nyarán, míg momentán a dátuma: 2026. május 21-24., helyszíne: Las Vegas(-ban a Resorts World), versenyszámai: 100 méteres síkfutás, 100, illetve 110 méteres gátfutás, súlyemelés (szakítás és lökés), 50 és 100 méteres gyors- és pillangóúszás.

Jelenleg a sportjog doppingvétségként szankcionálja a doppingolást, miközben a büntetőjog a tiltott teljesítményfokozó szert használó sportolókat nem, hanem csak az ilyen szerek előállítóit, forgalmazóit, terjesztőit bünteti. Kérdésként merül fel azonban, hogy mind a sportjogi, mind a büntetőjogi szabályozás változatlan maradjon-e, vagy a büntetőjog – az Enhanced Games-re is figyelemmel – a jövőben szélesebb mezőben kriminalizáljon? S ha igen, milyen körben? Csak az Enhanced Games-t és esetlegesen hasonló rendezvényeket vagy minden sporteseményt illetően? Csak a tiltott teljesítményfokozó szert használó sportolókat vagy a tiltott teljesítményfokozó szer használatában részes sportszakembereket is büntesse; avagy az Enhanced Games és esetlegesen hasonló rendezvények szervezőit, segítőit, támogatóit, csatlakozóit is? Ezekre keressük a választ, az alternatívákat.

A fenomént komolyan kell venni, hiszen az Enhanced Games mögött olyan személyek állnak, mint a kezdeményezője, Aron D'Souza ausztrál üzletember, aki elnöke is az Enhanced Games mögötti – New York-i székhelyű – cégnek, amelynek társalapítója a német milliárdos, Christian Angermayer, és amelynek befektetői között megtalálható Peter Thiel amerikai üzletember, a PayPal társalapítója, a Facebook egyik első külső befektetője és Donald Trump Jr., az Amerikai Egyesült Államok elnökének fia is. Az érintettek körülírásából látható, az Enhanced Games több mint sportesemény, megfontolt üzleti vállalkozás, amely nem intézhető el – jogilag sem – egy kézlegyintéssel, hanem de lege lata és de lege ferenda is körültekintően kezelendő.

Az Enhanced Games komolyságára és tőkeerejére utal, hogy annak a (doppingoló) sportolónak a jutalma, aki a hivatalos világrekordnál jobb eredményt ér el 250 ezer dollár, míg annak a jutalma, aki a 100 méteres síkfutás vagy az 50 méteres gyorsúszás hivatalos világcsúcsát megdönti, 1 millió dollár.

A görög Kristian Gkolomeev, többszörös Európa-bajnoki érmes, világbajnoki bronzérmes úszó, a 2021-es tokiói és a 2024-es párizsi olimpia 5. helyezettje az idén januárban kezdett doppinglistás szerek szedése után pedig – a szintén betiltott poliuretán (cáparuhás) dresszben – már februárban az Egyesült Államokban, az észak-

karolinai Greensboro-ban egy zártkörű versenyen 50 méter gyorsan meg is döntötte a brazil Cesar Cielo Filho 2009 óta fennálló 20,91 másodperces világrekordját, amiért meg is kapta az 1 millió dollár jutalmat.

A doppingolimpiát ellenezi – többek között – a World Aquatics (korábban FINA), a Nemzetközi Úszósövetség és természetesen a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, továbbá a World Anti Doping Agency (WADA), amely felszólította az országok kormányait és bűnüldöző szerveit annak megvizsgálására, hogy a teljesítményfokozó szerek szedését beismerő sportolók, az ezeket a szereket közvetítő vagy beadó orvosok, megsérthetik-e büntető törvényeiket, akár saját országukban, akár azon kívül.³

A magyar sportjogi szabályozáson – az Enhanced Games-re figyelemmel – nem kell sokat alakítani. A magyar büntetőjogi szabályozáson azonban igen, ha azt meg akarjuk feleltetni a nemzetközi elvárásoknak. Hazánkban a jogalkotó az egészségkárosító anyagok közül tehát a doppingszer fogyasztását nem rendeli büntetni, míg a kábítószer fogyasztását igen, amelynek indoka nyilvánvalóan az, hogy az utóbbi az egészséget károsító legveszélyesebb anyag, amelynek fogyasztása végső soron a fogyasztó halálához és akár a megszerzése végett, akár bódult állapotban is bűncselekmények elkövetéséhez is vezethet, továbbá előállításához és terjesztéséhez súlyos, szervezett bűnözés is kapcsolódik. Ezért is hirdetett a kormány zéró toleranciát a kábítószer ellen.⁴ A doppingszer fogyasztása is vezethet azonban a fogyasztó súlyos egészségkárosodásához, végső soron a halálához is.

Magunk ezért (is) a jövőre nézve egyet tudnánk érteni olyan szabályozással, amelynek alapján Magyarországon, és azon kívül a magyar állampolgárokat illetően, büntetendő legyen a (bevallottan) doppingoló (igazolt) sportoló (versenyző) is, akár részt vesz az Enhanced Games-en vagy bármely versenyen, akár nem; s az is, aki a sportoló doppingolásában sportszakemberként (edzőként, orvosként stb.) közreműködik; továbbá az is, aki az Enhanced Games-t, illetve azzal azonos, illetőleg ahhoz hasonló versenyeket – amelyeken megengedett a tiltott teljesítményfokozó szerek használata – szervez, megtart, azon közreműködik, azon részvétellel nagy nyilvánosság előtt felhív, az ilyen versenyek megtartásához létesítményt vagy

---

³ WADA condemns Enhanced Games as dangerous and irresponsible. <https://www.wada-ama.org/en/news/wadacondemns-enhanced-games-dangerous-and-irresponsible>

⁴ A kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény preambuluma [1] bekezdés.

eszközt bocsát rendelkezésre, anyagi eszközöket szolgáltat vagy más módon segítséget nyújt, az ilyen versenyekre fogadást szervez vagy fogadást köt.

Megítélésünk szerint a teljesítményfokozó szerek használatában, mint ahogyan az ember önrendelkezési joga gyakorlásában is, a társadalom érdekében, van egy határvonal, s annak átlépésének büntetendővé is tétele az Enhanced Games és a hasonló versenyek szervezőit, közreműködőit, segítőit, résztvevőit illetően feltétlenül indokolt és szükséges, a doppingoló versenyzőket illetően pedig egyébként is indokolt és szükséges lehet.

Tehetségkutatás vagy emberkereskedelem

Prof. dr. habil. Nagy Zoltán András, óraadó, Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Büntetőjogi Tanszék

A globalizáció természetes következménye az, hogy a sport világa is nemzetköziesedik. Különböző, jellemzően 3. országbeli országok sportolói, ifjú tehetségeit tűnnek fel más országok, klubcsapatok színeiben.

Figyelmeztető jelzés a Profi Labdarúgók Nemzetközi Szövetsége (FIFPRO) által idézett 2024-es tanulmány, amelyben az szerepel, hogy hét afrikai országban a profi játékosok 70%-át keresték meg hamis ügynökök. Több mint 50%-uk soha nem kapta meg az ígért próbajátékokat és 44%-uk nem tudott szerződést kötni.

Ez a jelentés olyan problémakörre világít rá, amelyet érdemes áttekintenünk, már csak azért is, mert hazánk is érintett lehet.

A „szocialista sportjog” kihívásai a rendszerváltás utáni években

Dr. Sipos-Onyestyák Nikoletta PhD, egyetemi adjunktus, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék

Dr. Szikora Katalin PhD, egyetemi docens, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Társadalomtudományi Tanszék

Dr. Szekeres Diána PhD, LL.M., egyetemi docens, tanszékvezető, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportjogi Tanszék

A XX. századtól kezdve megjelenik az állam fokozott törekvése a sport intézményrendszerének törvényi úton történő befolyásolására, melynek eredményeképpen

1921-ben egy átfogó testnevelési szabályozás (1921. évi LIII. törvénycikk a testnevelésről), 1945 után pedig számos törvényi rendelkezés és rendelet adja meg a sportszervezetek és sportolók működésének kereteit.

A szovjet minta szerint építkező szocialista időszakra jellemző centralizált sportigazgatás keretében, az egymást követő sportirányító hatóságok a Minisztertanács közvetlen irányítása alatt jogosultá váltak utasításokkal szabályozni valamenyny sporttevékenységgel kapcsolatos kérdést. A szocialista jogrend államszocialista megoldásokat alakított ki az elit sportolók sportszervezeti jogállása és javadalma-zása, valamint a sportlétesítmények tulajdonlása és használata vonatkozásában. A rendszerváltozás, az 1989. évi II. tv. az egyesülési jogról, a személyi jövedelemadó 1987-es jogszabályba iktatása (magánszemélyek jövedelemadójáról szóló 1987. évi VI. törvény), illetve az önállósodó sportegyesületek működésének specialitásaival kapcsolatos szabályozás hiányossága komoly kihívások elé állították a sportolókat, edzőket és sportszervezeti vezetőket, visszasságok alakultak ki a magyar sport működésében, melyre az államnak további rendelkezésekkel kellett reagálnia.

Az 1990-es évek rendezetlen viszonyainak egy mederbe terelése az 1996. évi LXIV. sportról szóló, valamint az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvényekkel indult meg, azonban a piacgazdasági rendszer kialakulásából adódóan további területek rendezésére is szükség lett. Így született meg az 1998. évi XXXI. törvény a sportról szóló 1996. évi LXIV. törvény módosításáról, amelynek alapján hivatásos sportolókat csak jogi személyiségű gazdasági társaság foglalkoztathatott, illetve az 1042/1998. (IV. 1.) Korm. határozat a sportszervezetek köztartozásainak rendezéséről, mely lehetőséget adott a sportszervezeteknek arra, hogy pályázzanak köztartozásaik elengedésére, továbbá a sportról szóló rendszerváltozást követő második sporttörvény a 2000. évi CXLV. törvény.

A „félmاتور-félprofi”, papíron az állami vállalatoknál és közigazgatási szerveknél különféle munkakörökben foglalkoztatott sportolók, professzionális sportolói szerződéssel rendelkező, hivatásos sportolókká váltak. Az állami tulajdonban lévő sportlétesítmények részben önkormányzati, részben pedig magántulajdonba kerültek, és a sportszervezetek autonóm működésének, gazdálkodásának fontos eszközévé váltak. A köztisztviselési és szövetségi rendszerben, letisztított jogokkal bíró civil sportirányítás, valamint a helyét kereső állami sportirányítás jelentős szerepet kapott a magyar sport ma is működő rendszerének kialakításában és támogatásában.

Pillanatfelvétel a sportolók jogállását érintő joggyakorlatról

dr. Rippel-Szabó Péter, LL.M., ügyvéd, LeitnerLaw

Valamennyi sportágban a sportoló az, és ő nyújtja azt a kimagasló teljesítményt, akiért és amelyért a szurkolók elsősorban rajonganak. A sportoló teljesítménye és személye miatt különösen a hivatásos élsport jelentős marketingértékkel rendelkezik. A sportolókat foglalkoztató sportszervezetekkel kötendő szerződések, a sporttevékenység kereteit megalkotó sportszövetségek szabályzatai, vagy adott esetben a versenyszervező jogtulajdonosok elvárásai jelentős hatással bírnak a(z él-) sportolók relatív rövid időtartamú karrierjére és a sporttevékenységükből eredő bevételi potenciál megfelelő realizálására. Ezek a körülmények többször szülnék feszültséget a sportszektor „hagyományos” szereplői – a sportolók, a klubok, a szövetségek és a versenyszervezők – között.

Az előadás során a sportolók hagyományos sportpiramison belüli helyzetére emlékeztető bevezetést követően „pillanatfelvétel” jelleggel bemutatásra kerül néhány közelmúltbeli, elsősorban a sportolók jogállását és adott esetben közvetlenül vagy közvetetten a sporttevékenységükből származó bevételgenerálási lehetőségeiket és az ezzel kapcsolatos körülményeiket érintő hazai és nemzetközi, különböző jogi kérdések kontextusában felmerülő jogeset, különösen rávilágítva arra, hogy egyrészt a vonatkozó fejlemények milyen újabb perspektívákba helyezik a sportolók helyzetét és milyen új (jogérvényesítési) lehetőségek nyílhatnak meg a sportolók részére, másrészt hogy a sport világát továbbra is és egyre inkább számos jogterület és kifejezetten összetett jogkérdés formálja és hatja át.

Fentiek alapján többek között bemutatásra kerülnek a Magyar Labdarúgó Szövetség által elfogadott hivatásos labdarúgóval kötendő minta-munkaszerződést érintő hazai bíróságok, valamint a Court of Arbitration for Sport és a svájci szövetségi bíróság előtti jogesetek, továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Semenya vs. Switzerland ügyben hozott legújabb döntésének, valamint az Európai Unió Bíróságának az International Skating Union, a Lassana Diarra és a Royal Football Club Seraing SA ügyekben hozott ítéleteinek a sport választottbírósági eljárásokra, a sportolók versenyeken való részvételi és sporttevékenységük folytatásának lehetőségeire gyakorolt várható következményei, vagy például a jelenleg az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő, az osztrák nemzeti doppingellenes szervezetet és a doppingeljárással érintett sportolók nevének közzétételét érintő ügy.

A sport és a jog kapcsolódási pontjai sokszínűek, összetettek és nemzetköziek. A (jog)gyakorlatban az esetek kiemelkedő többsége a sportolók státuszával, a relatíve rövid sportkarrierjükből kihozható sporteredményekkel és anyagi bevételi lehetőségeikkel áll összefüggésben. Az előadás ezt a két premisszát erősíti meg.

Technológia a pályán- de ki húzza meg a vonalakat?

Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes PhD, egyetemi docens, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportjogi Tanszék

Mátrai Gábor, doktorandusz hallgató, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Doktori Iskola

A sport alapvető társadalmi-gazdasági területté vált, és nem véletlen, hogy napjainkban stratégiai ágazatként tartjuk számon. A sport rendkívül összetett jelenség, hatással van a testkultúrára, az oktatáspolitikára, az egészségre, gazdaság- és társadalompolitikai jelentősége növekszik. Ma joggal beszélhetünk "sportiparról". A sport egyre nagyobb jelentőséget kap a bel- és külpolitikában, és fontos eszköz az országok imázsának növelésében is.

Az információ technológia, a digitális technológiák és maga a digitalizáció minden eddigénél gyorsabb ütemben történő fejlődése, elterjedése és kiteljesedése alapvetően változtatja meg a gazdaság és a társadalom minden területét. Elmondható, hogy a digitalizáció a gazdaság motorja, amely minden ágazatban kifejti hatását, és közvetlen értékkeremtő szerepe mellett multiplikátorhatásával katalizálja az iparágak átalakulását, fejlődését, illetve alapvetően meghatározza a vállalkozások, a nemzetgazdasági ágazatok, az egyének, közösségek és a társadalom alkalmazkodóképességét, valamint versenyképességét.

Az innováció, a technológiai fejlődés, a mesterséges intelligencia megjelenése és a digitális átalakulás egyre fontosabb szerepet játszik a sport fejlődésében, és döntő módon alakítja át a sport teljes ökoszisztémáját. A sport világát is egyre inkább átszövi a technológiai innováció és a digitalizáció, amely nemcsak az edzés módszerek, teljesítménymérés és nézői élmény terén hoz forradalmi változásokat, hanem új jogi és szabályozási kihívásokat is teremt. Az előadás célja, hogy ismertesse a sporttechnológia fejlődésének legfontosabb irányait, különös tekintettel a mesterséges intelligencia, valamint az adatgazdálkodás, a digitális adatkezelés és szolgáltatások területére, illetve bemutassa a szabályozás irányait, kihívásait és annak dilemmáit.

it. A sporttechnológia szabályozásának dilemmája abban rejlik, hogy miként lehet egyensúlyt teremteni az innováció ösztönzése és a verseny integritásának megőrzése között.

Az előadás kiemelt fókusza a sportjog és technológiai szabályozás metszéspontjainak bemutatása, ahol a hagyományos sportjogi keretek gyakran nem elegendőek a digitális innovációk kezelésére. Az előadás betekintést nyújt, hogy miként alakul a jogalkotás és jogalkalmazás a digitális sportvilágban, és milyen lehetőségek rejlenek a szabályozásban a versenyképesség, az esélyegyenlőség és az innováció, illetve a befektetések előmozdítása érdekében.

Összességében elmondható, hogy a sporttechnológia szabályozása nem csupán jogi vagy technikai kérdés, hanem stratégiai döntés is: hogyan lehet a sportban rejlő innovációs potenciált kiaknázni úgy, hogy közben megőrizzük a sport emberi, közösségi és etikai értékeit.

A sportolók adózásáról

Honyek Péter, igazgató, PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft.

A sportolókra vonatkozó adózási szabályok több szempontból is speciálisak, ezért érdemes ezzel a kérdéssel mélyebben is foglalkozni.

A sportolók és az őket foglalkoztató sportszervezetek számára kiváló lehetőséget teremt az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás, az ekho. Az ekho mértéke csak 15%, mely helyettesíti a sportoló által fizetendő szja-t és a 18,5%-os társadalombiztosítási járulékot, illetve a foglalkoztató által fizetendő 13%-os szociális hozzájárulási adót. Ez azt eredményezi, hogy a sportszervezet ugyanabból a költségkeretből 44%-kal magasabb nettó sportolói juttatást tud kigazdálkodni.

Ezért nem mindegy, hogy ki, milyen összegre választhatja az ekho-t. Munkaviszonyban foglalkoztatott sportolók esetében csak a bérnek a minimálbért – 2025-ben a havi 290 800 Ft-ot – meghaladó részére lehet ezt az adózási módot választani. De megbízási jogviszonyban foglalkoztatott sportolók esetén a sportolónak elegendő nagyjából a megbízási díjának 7%-át leadóznia a normál – magasabb adóterhek – mellett.

Fontos további szabály, hogy nem csak a sportolók és az edzők, hanem a sportszervezetek főállású munkavállalói is választhatják az ekho szerinti adózást. Így egy

sportszövetség pénzügyi vezetője is adózhat így – feltéve, hogy legalább heti 36 órás munkaviszonyban áll a sportszövetséggel.

Ugyanakkor az ekho-nak árnyoldalai is vannak – elsősorban a társadalombiztosítási ellátások oldalán. Egyrészt az ekho-val leadózott jövedelem után nem teljes, hanem csak 61% nyugdíj jár. Másrészt az ekho alapján a sportoló nem szerez táppénzre vagy anyasági ellátásokra jogosultságot. Ezért különösen azoknak a női sportolóknak, edzőknek, akik a közeljövőben gyermeket szeretnének vállalni, erősen megfontolandó az ekho választása.

Ráadásul a magánszemély által fizetendő ekho-t nem csökkentik az anyák szja kedvezményei, illetve a családi kedvezmény sem. Ezért könnyen előfordulhat, hogy a legalább két gyermeket nevelő nők számára sem az ekho a legkedvezőbb adónem.

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájáruláson kívül a sportolókra a nemzetközi adójogban is különleges szabályok vonatkoznak. E szabályok lényege az, hogy ha egy magyar sportoló külföldön vesz részt egy versenyen vagy egy mérkőzésen, akkor a külföldi tevékenységével megkeresett jövedelme nem Magyarországon, hanem ebben a külföldi államban lesz adózatható. Ezt a külföldi adót elsősorban az egyéni versenyzők – például az úszók vagy a teniszezők – jövedelméből vonják le. Ha pedig a jövedelmet külföldön megadóztatták, akkor azt Magyarországon további adó nem terheli.

Emellett a sportolók szponzorációs vagy reklámszerződéseken keresztül is juthatnak pénzhez. E jövedelmek adóját csak óvatosan érdemes optimalizálni, mivel a közelmúltban több külföldi sztársportolót is elítéltek hasonló ügyekben adócsalás miatt.

Látható tehát, hogy a sportolóknak nem csak a pályán, hanem az adóbevallás elkészítésekor is toppon kell lenniük.

A magyar sportirányítás reformja (2023-2025)

Dr. Mátyás Erika főosztályvezető, Nemzeti Sportfejlesztési és Módszertani Intézet, óraadó tanár, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportjogi Tanszék

Az elmúlt évtizedek a sportirányítás szervezésének változó megoldásait vonultatták fel. A történeti sajátosságok okán az államnak a sportigazgatásban meglehetősen fontos és szerteágazó feladatot kell(ene) ellátnia, azonban hosszú időn keresztül a sport irányítását az állam csak közvetetten, a köztisztviselők, főképpen a Magyar

Olimpiai Bizottság (a továbbiakban: MOB) mögé szorultan tudta megvalósítani. A sport 2010-es stratégiai ágazattá nyilvánítása mellett is hosszú út vezetett az államhangsúlyos sportigazgatási modell kialakulásához, a feladat- és hatáskörök viszonylagos megszilárdulásához.

Az igazgatás területén a sport 2010-es stratégiai ágazattá nyilvánítása sem hozta meg az áttörést, sőt, némiképp tagoltan szakpolitikai kérdésekben a Nemzeti Erőforrás Minisztérium (később: Emberi Erőforrások Minisztériuma) keretében államtitkársági szintű irányítás valósult meg, míg a sporttal kapcsolatos beruházások ügyében 2018-ig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium rendelkezett hatáskörrel. A korábban a Nemzeti Sporthivatal kötelékében működő intézmények közül csak az olimpiai központok fenntartását és üzemeltetését végző Nemzeti Sportközpontok, és ebbe tagozódva a Testnevelési és Sportmúzeum maradt fenn. Az ily módon egységesített intézmény fő profilja az állami tulajdonú sportlétesítmények vagyongazdálkodása, üzemeltetése, illetve – a Beruházási Ügynökség 2019. január 1. napjával történt felállításáig – a sportcélú beruházások előkészítése és megvalósítása volt.

A legutóbbi, 2022-es kormányalakítás is megőrizte a szakállamtitkársági stratégiát azzal, hogy a szakpolitikát a Honvédelmi Miniszter hatáskörébe utalta, melyet utasításának megfelelően – a korábbi minisztériumi rendszerekhez hasonlóan – a Sportért Felelős Államtitkár lát el.

Az újonnan kinevezett államtitkár átfogó strukturális reformfolyamatot indított el, melynek sarokpilléire kívánja az előadás – egyebek mellett – bemutatni. Változás következett be abban, hogy a sportcélú beruházások megvalósítása ugyan továbbra is a Beruházási Ügynökség feladatát képezi, azonban az állami magasépítési beruházásokról szóló 299/2018. (XII. 27.) Korm. rendelet módosítása értelmében a feladatot a továbbiakban – a megszüntetésre került BMSK Beruházási, Műszaki Fejlesztési, Sportüzemeltetési és Közbeszerzési Zártkörűen Működő Részvénytársaság helyett – az Építési és Közlekedési Minisztérium látja el.

Az intézményi reformfolyamat fejleményei 2023. január 1. napjával indultak meg a Nemzeti Sportügynökség Nonprofit Zrt. (a továbbiakban: NSÜ Zrt.) létrejöttével, majd ezt követően 2025. február 1. napjával újabb mérföldkő érkezett el a Nemzeti Sportfejlesztési és Módszertani Intézet (a továbbiakban: Sportintézet) felállításával. Mindez időszerűvé teszi a megújult sportirányítás bemutatását. Az új struktúra megértéséhez kapcsolódóan azonban elengedhetetlen a Sportért Felelős Államtitkárság által bevezetett új sportigazgatási programok ismertetése.

Fentieknek megfelelően előadásomban egy rövid történeti, infrastrukturális és hatásköri áttekintést követően részletesebben kitérek a magyar sportirányítás jelenlegi intézményeinek és azok feladatköreinek ismertetésére, nem feledkezve meg a hatályos jogi szabályozó környezet bemutatásáról.

Lehet-e Budapest az új Lausanne?

Dr. habil. András Krisztina PhD, egyetemi docens, Óbudai Egyetem

Dr. Tallár Ákos, partner/ügyvéd, Tallár Ügyvédi Iroda

A nemzetközi sportszövetségek a sport globális rendszerének tartó pillérei. Szerepük és jelentőségük több dimenzióban ragadható meg, amelyek jogi, szervezeti, gazdasági, politikai és társadalmi összefüggéseket egyaránt tartalmaznak. Tudományos megközelítésben e szervezetek olyan transznacionális irányító testületek, amelyek normateremtő, szabályozó, koordináló és ellenőrző funkciókat látnak el. A modern sport közel másfél évszázada megmutatta, hogy a nemzetközi sportszövetségek megkerülhetetlen szereplői a sport globális irányításának is. A Svájci Konföderációban található Lausanne manapság az olimpiai mozgalom központjaként ismert. Svájc hosszú távú stabilitása kedvező környezetet teremtett a sportszövetségek autonómiájához, valamint a svájci polgári jog rugalmassága, továbbá a kedvező adózási és szervezeti feltételek intézményes ösztönzőként működtek. A városba települő sportszövetségek hálózata önmagát erősítő rendszert hozott létre, amely Lausanne-t a globális sportirányítás kiemelt csomópontjává tette. Jelen absztrakton alapuló előadás célja, hogy interdiszciplináris megközelítéssel (sportjogi, sportgazdasági és jogösszehasonlító nézőpontból) vizsgálja, hogy Budapest reális eséllyel pályázhat-e a globális sportigazgatás egyik új központjaként, a hagyományos lausanne-i modell komplementereként vagy akár kihívójaként. Kiindulópont, hogy az elmúlt másfél évtized sportinfrastruktúra-fejlesztései, nemzetközi sporteseményei és sportdiplomáciai erőfeszítései mellé mára egy tudatosan épülő jogi és intézményi környezet is társul és a tapasztalatok elemzése elengedhetetlen a magyar sportjogi rendszer versenyképességének és jövőállóságának fenntartásához. Az elmúlt több mint öt év gyakorlata, amely a Sporttörvény módosítását és a nemzetközi sportszövetségek hazai intézményrendszerének kialakítását követte, számos tanulságot hozott. A Magyarországra (jogutódlásos alapítással) települő nemzetközi sportszövetségek jelenléte már önmagában igazolja a szabályozás működőképességét és fontosságát. Ugyanakkor a nemzetközi sportszövetségek működése több alkalommal rámuta-

tott a szabályozás hiányosságaira, amelyeket a jogalkotó folyamatosan igyekezett korrigálni és pontosítani. Emellett az ún. „eredeti alapítás” szabályrendszerének partvonalra szorulása is alátámasztja az előadás témájának relevanciáját: hogyan tehetünk egy jogintézményt nemzetközileg versenyképessé, de egyben működőképessé és jövőállóvá a sportjog alapvetően reaktív jellege mellett. A Sporttörvény legújabb módosítási csomagja ehhez kapcsolódva tervezi bevezetni a sportfőktel-lep jogintézményét, amely lehetővé teszi, hogy külföldi sportszervezetek Magyarországon olyan szervezeti egységet hozzanak létre, amely gazdálkodási önállósággal és közvetlen állami támogatásra való jogosultsággal rendelkezik. Ez a megoldás egyszerre szolgál sportpolitikai, nemzetgazdasági és reputációs célokat, miközben erősíti Magyarország pozícióját a nemzetközi sportigazgatás térképén. Az előadás a jogösszehasonlítás és a jogátültetés elméleti kereteit felhasználva teszi fel a kérdést: mit jelent a lausanne-i modell elemeinek „importja” magyar környezetbe, miért sikeres a magyar szabályozás és milyen kockázatokkal járhat jogintézmények formai, funkcionális adaptáció nélküli átültetése. A vizsgálat nemcsak Svájc, hanem más, sportszövetségeket vonzó jogrendszerek szabályozási versenyében is elhelyezi Magyarországot. Az előadás végül arra keresi a választ, hogy mitől tekinthető jövőállónak egy nemzeti sportigazgatás. E keretben fogalmazódik meg az előadás központi kérdése: lehet-e Budapest az „új Lausanne”, vagy inkább egy sajátos, közép-európai sportigazgatási modell regionális fővárosává válhat?

Kulcsszavak: nemzetközi sportszövetség; jogalkotás; jogátvitel; jogösszehasonlítás

---

A társasági adó szerepe a sportfinanszírozásban és ennek közbeszerzési vonatkozásai

Dr. Szöllősi-Baráth Szabolcs, doktorandusz, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Milyen kapcsolat fedezhető fel a sportfinanszírozás, a jövedelemadó és közbeszerzések között? A sport támogatása, a feltételek megteremtése az állam feladata is. Ezt a közfeladatot az állam – többek között – anyagi (pénzbeli) segítségnyújtás által látja el, amely támogatás ellenérték nélküli, ugyanakkor szigorúan célhoz kötött, és ehhez kapcsolódóan alapvető és tételes jogi garanciális szabályok rendezik a cél megvalósulásának vizsgálhatóságát és ellenőrizhetőségét. A sportfinanszírozás származhat az államháztartás központi vagy önkormányzati alrendszeréből is, illetve 2011. óta egy speciális, reálhozamot biztosító befektetési forma útján, amely

a társasági adót fizető vállalkozások számára jelentős adómegetakarítási lehetőséget kínál, ezáltal téve őket érdekeltté a sporttámogatás nyújtására. Az így rendelkezésre álló források felhasználása egyrészt az Áht., másrészt a Kbt. szabályai alá rendelt folyamat az említett alapelvi és tételes jogi szabályok érvényesülése érdekében. Mindez azt jelenti, hogy a közpénzekkel való felelős gazdálkodás, az átláthatóság az az alapelv, amely a sportfinanszírozás, a jövedelemadó (társasági adó) és közbeszerzések között a kapcsolatot megteremti. Az ún. TAO finanszírozási rendszer történetében három szakasz különíthető el. A 2011. évi bevezetéstől a 2017. január 1-ig tartó időszak, amikor a társasági adóból származó, látványcsapatsport támogatás felhasználása a közbeszerzési törvény hatálya alá tartozott, a 2017. január 1-től 2023. január 1-ig tartó időszak, amikor a Kbt. szabályait olyan módon változtatták meg, hogy a törvény fogalommeghatározó rendelkezései közül a TAO támogatást kivételként rögzítették, majd a jelenlegi szakasz, amely visszatérést jelent a bevezetés idején hatályos szabályokhoz. A jelen tanulmány a három létszakasz gyakorlatát vizsgálja az alapelvek érvényesülése szempontjából, kitérve a TAO reálhozam jellegére, valamint mindezek látványcsapatsportra gyakorolt hatására.

A teljesítmény és a szerződösszegés határai – a CAS ítélkezési gyakorlatának elemzése a hivatásos labdarúgók ügyében

Székely Botond, tanársegéd, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportjogi Tanszék, kutató, Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet, doktorandusz, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

A kutatás a hivatásos labdarúgók teljesítményének fényében vizsgálja a szerződösszegés lehetséges eseteit. Az elemzés kiinduló pontja a sporttevékenység és a sportesemények kiszámíthatatlan jellege. Ugyanis immanens eleme a sportnak, hogy az adott csapat játékosainak a szerződösszerű teljesítését akadályozzák az ellenfél csapat játékosai. Tehát a kötelezettség teljesítése az ellenfél teljesítésének a megakadályozását jelenti jelen esetben. Ezért a legtöbb sportesemény alkalmával a mérkőző felek közül valamelyiknek nem feltétlenül sikerül a szerződösszerű teljesítés. Mindez kérdéseket vet fel a szerződössstan dogmatikájával kapcsolatban, miszerint a klasszikus magánjogi gondolkodás fényében mikor állapítható meg a játékos teljesítésének elmaradása, azaz a szerződösszegés. Ugyanis a dogmatikai alapvetés, hogy a kötelezett félnek nem elegendő csupán a teljesítésre irányuló

magatartást kifejtenie, az eljárásának teljes mértékben ki kell szolgálnia a jogosult igényeit. Ha ezt az alapelvet rávetítjük a sporttevékenységre, akkor ez az jelentené, hogy a játékosoknak minden esetben olyan teljesítményt kell nyújtaniuk a mérkőzéseken, amely lehetővé teszi a gazdasági társaság formában működő klub számára a gazdasági célok elérését. Tehát a játékosoknak megfelelő mértékű vonzalmat kell kiváltaniuk a szurkolókból, hogy a jegyeladásokból, merchandising termékekből és a bajnokságban elért helyezés alapján a klub arculatépítéshez, illetve pénzügyi céljaihoz kapcsolódó elvárásai kielégítésre kerüljenek.

Az elemzés során figyelembe kell venni az említett élethelyzettel kapcsolatban a FIFA által alkotott speciális szabályokat is, amelyek a felvetett kérdés megválaszolását különösen fontossá teszik. A FIFA Játékosok Státuszára és Átigazolására vonatkozó Szabályzatának (RSTP) rendelkezései értelmében a játékos vagy a klub csak akkor mondhatja fel a köztük létrejött szerződést, ha arra jogos indokuk („just cause”) áll fenn. Tehát a szerződés szankció nélküli felmondásához a másik fél szerződésszegése szükséges. A sport természete által teremtett speciális körülmények és a szerződésszegés klasszikus dogmatikai alapvetései között észlelhető kollíziók feloldása érdekében a Nemzetközi Sportdöntőbíróság (CAS) ítélkezési gyakorlatának a vizsgálata szükséges, amely elhatárolja a játékosok pályán és pályán kívüli teljesítését.

A CAS vizsgált ítéletei alapján megállapítható, hogy a szerződés felmondását megalapozó jogos indok kizárólag a játékos objektíven mérhető szakmai kötelezettségzegése esetén áll fenn. Ezt a megfelelő fizikai állapot és testsúly (pl. testzsír-százalék) fenntartásának tartós elmulasztása, a fegyelmezetlenség, a klub belső szabályainak szándékos megsértése vagy a kötelező ellenőrzések elkerülése (pl. Gnagnon-ügy) alapozhatja meg. A CAS megköveteli a klubtól az ilyen jellegű szerződésszegés objektív és alapos dokumentálását, bizonyítva, hogy a teljesítési hiányosság a játékos ellenőrzési körébe tartozó felróható magatartásából fakad és nem a pusztá képességbeli hiányból. Tehát a CAS következetesen fenntartja a korábban kialakított gyakorlatát, miszerint a klubok nem mondhatják fel a szerződést a játékosok szerződésszegésére hivatkozva azzal az indokkal, hogy a játékos szubjektíven megítélhető módon gyenge sportteljesítményt nyújtott, vagy alacsony technikai szintje, illetve formahanyatlás észlelhető a játékossal kapcsolatban. Mindezek alapján a CAS megítélése szerint a sporttevékenységet jellemző bizonytalanságából eredő kockázat viselése a klubot terheli.

A sértetti beleegyezés határainak vizsgálata a sportban

Dr. Zsiga Zsolt, sportszakmai referens, Honvédelmi Minisztérium Sportért Felelős Államtitkárság, Sportirányítási főosztály

A felfokozott sportteljesítmények és a győzni akarás adta feszült helyzeteknek köszönhetően olyan szituációk, események alakulnak ki a küzdőtéren, amelyek megítélése a sportszerűség és a bírói gyakorlat által kimunkált sértetti beleegyezés határait feszegetik.

A tanulmányom középpontjában a sértetti beleegyezés kialakulása és annak hatályának vizsgálata áll kifejezetten a sport területén ezen belül is részletesebben vizsgálva a magasabb kockázattal rendelkező sportágakat. Továbbá különböző jogeseteken keresztül kívánom bemutatni azokat az elhatárolási pontokat, amelyek során különböző anomáliákkal lehet szembesülni számos sporttevékenység végzése esetén, aminek következtében jogilag megkérdőjelezhető cselekmények valósulnak meg.

A sport esszenciája az igazságos játékon alapuló tiszta és szenvedéllyel teli versengés. Ebből kifolyólag törekedni kell, hogy a sportszerűség minden körülmények között, mindenki által megvalósuljon. Ezen elvből kifolyólag is, az egyik lényeges célkitűzése ennek a tanulmánynak, hogy a sportolók, sportszakemberek és a sportvezetők előtt kikristályosodjon egy olyan jogintézmény, amely a sportéletben nap mint nap jelen van és a sport egyik alkotóelemének tekinthető és ennek tudatában tudják kiküldeni a pályára a sportolókat megőrizve a versenyszellem legmagasabb szintjét.

A sportpályán a sporttevékenység során az adott körülmények között elvárható magatartástól eltérő, már a jogellenességet kizáró okot teljesen hatálytalanító esetek a sportoló fizikai traumáján túlmenően a mentális egészségét is veszélyeztetik, amely az előbb említett élettani és pszichés állapotot a nem megfelelő szankcionálás hiánya miatt még jobban fokozza.

Az általam vizsgált téma széleskörben érinti a sportban résztvevőket az utánpótlás korosztálytól kezdve a felnőtt korosztályig bezárólag. A kiskorúak esetében preventív jelleggel is bír az adott sportág megfelelő szabályainak ismertetése és a sportág szabályaitól teljesen ellentétes, sportszerűtlen magatartásból eredő következmények magyarázata. Ennek következtében a sportoló a későbbi sporttevékenység végzése során felelősségteljesebb döntések meghozására lehet képes a küzdőtéren.

Különböző jogesetekből kiderül, hogy számos olyan példa fordult elő a sport világában, amely rávilágított arra a tényre, hogy a jogellenességet kizáró ok nem feltétlen

és teljeskörű a sporttevékenység végzése során a játékon túlmutató cselekmények elkövetése és a sérülések elszívódása kapcsán.

A tanulmányommal szűkíteni kívánom a sportszakmában tevékenykedők és az igazságszolgáltatás szereplői között meglévő hézagot és ezáltal segítséget nyújtva a jó gyakorlatok rögzüléséhez.

Családalapítás és élsport: gyermekvállalás a sportjog és a munkajog metszetében

Dr. Csentes-Nagy Kata, doktorandusz, Széchenyi István Egyetem, Győr – Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, Munkajogi Tanszék

Lehet-e egy nő egyszerre élsportoló és anya kompromisszumok nélkül? A sportpályán túl, az élet nagy döntéseiben is győztesekre van szükség. Miként lehet egyidőben versenyt futni az idővel és megfelelni a társadalmi nyomásnak?

A sportolói és hétköznapi munkavállalói életút talán egyik legfontosabb összehasonlítási pontja a családalapítás. A sportoló karrierútja számos ponton eltér az egyéb karriertól, ami igen sokféle szempontot felvet, a témában jogi, társadalmi és szociálpolitikai kérdések egyaránt felmerülnek. A várandóssággal összefüggő jogi védelem alapvető célja, hogy egyidejűleg biztosítsa a nők munkavállalási lehetőségét és a gyermekvállaláshoz fűződő jogát. A magyar munkajogi szabályozás a nők számára széleskörű garanciákat biztosít, ugyanis a hagyományos munkavállalói létben a családalapítás kiszámítható jogi környezetben zajlik: az anyai státusz védett, a felmondási tilalom, a szülési szabadság és egyéb jogintézmények biztosítottak számukra.

A sportjog területén, kiváltképp a hivatásos sportolók esetében speciális munkajogi helyzetek figyelhetők meg, s kirajzolódni látszik egy ún. várandós sportolói paradoxon, mely a várandósság optimális időszakával és az élsportolói karrierút összehangolásával kapcsolatban válik szembetűnővé. A sportolói pálya időbeli korlátai, az egyéni vagy csapatsportági különbségek, valamint az élsportban kötött szerződések és elvárások jelentős bizonytalanságot állítanak a családalapítás elé. Ésszerű-e azonban, hogy a gyermekvállalást, mint a legszemélyesebb magánéleti tervek egyikét ilyen mértékben befolyásolja az élsportolói karrierépítés?

A női sportolókat biológiai és jogi determinációk nehezítik, hiszen a terhesség megakadályozza a aktív pályafutásukat, míg a férfiaknál ilyen kiesés nincs. Mindez önmagában aláátamasztja a nemek közötti strukturális egyenlőtlenség jelenlétét.

A témában való mélyebb kutatás és következtetések levonása érdekében szükséges a multidiszciplináris megközelítés, integrált sportjogi és munkajogi szabályozás, közös minimumszabályok, vagy olyan mintaszerződések kidolgozása és kollektív érdekképviselési rendszerek működtetése, amelyek szélesebb körű jogi-gazdasági védelmet és kiszámíthatóságot nyújtanának a női sportolók számára. Mely sportág szolgálhat mintául és úttörőként, ahol már bevált gyakorlatot is lehet azonosítani a női sportolók gyermekvállalásának támogatásáról? Természetesen nem más, mint a labdarúgás az a sportág, amely ebben is az élen jár és hasznos tapasztalattal szolgál az érdekképviselési szervezetek hatékony fellépéséről. Hogyan adaptálhatók ugyanakkor ezek az eredmények más sportágakra és jogrendszerekre?

A gyermekvállalás és az élsport összehangolásának sikeres támogatása nem csak jogi, hanem gazdasági, társadalmi és szociálpolitikai kérdés is, amely a modern munkaerőpiac fenntarthatóságához is hozzájárul.

Kollektív tárgyalások az észak-amerikai professzionális sportban.

Dr. Taskó István Gábor, doktorandusz, Miskolci Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Civilisztikai Tudományok Intézete, Agrár- és Munkajogi Tanszék

Kulcsszavak: kollektív tárgyalás, munkaügyi kapcsolatok, munkajog, versenyjog, sport

Az észak-amerikai sportban végbemenő kollektív tárgyalások története munkaügyi viszályok hosszú periódusaival van teletűzdelve. Alapjaira bontva megállapítható, hogy mint más „hagyományos iparágakban” végbemenő kollektív tárgyalások során, itt is a munkáltatók és a munkavállalók gazdasági nyomásgyakorló eszközeik segítségével próbálnak eredményeket elérni a tárgyalóasztalnál. Ugyanakkor az is elmondható, hogy a sportban végbemenő kollektív tárgyalási folyamat sokkal komplexebb és árnyaltabb mint más iparágakban. Ezt több, a professzionális sporthoz köthető, tényező befolyásolja, amelyek a jogalkotókat és jogalkalmazókat különleges kihívások elé állították. Az első ilyen tényező, amely a profi sport minden szegmensét érinti, a rivaldafény, ami az iparág csaknem összes résztvevőjét követi és ami miatt egy potenciális munkaügyi viszály vagy munkabeszüntetés is a nagyközönség égető tekintete alatt menne végbe. Másrésről az sem elhanyagolandó, hogy a sportban lezajló kollektív tárgyalások nem csak a munkáltatóknak (csapatok) és a munkavállalóknak (játékosok) biztosítanak arénát a megmérkőzésre, hanem a

munkajogi és versenyjogi szabályok is keresztezik egymást a tárgyalási folyamatban, amelyre mind a feleknek mind a jogalkotónak és jogalkalmazóknak is figyelemmel kell lennie, sőt egyes esetekben az, hogy melyik szabályozás az alkalmazandó jelentőst hatást gyakorol a tárgyalások kimenetelére is. A két szabályanyag konfliktusa a munkajog összefogást ösztönző szolidaritást elősegítő természetéből, valamint a versenyjog versenyélénkítő funkciójából ered. A munkavállalók az egymással folytatott bérverseny megszüntetésével és közös érdekérvényesítéssel kedvezőbb eredményeket érhetnek el a tárgyalásoztnál, ugyanakkor a versenyjog tilt mindenfajta olyan magatartást, megállapodást, együttműködést, ami korlátozhatja a versenyt és a piaci működést. Ezt tovább árnyalják azok tulajdonságok, amelyekkel a sportban folytatott kollektív tárgyalásban érdekelt felek rendelkeznek. Egyrészt a játékosok, akik a munkavállalói oldalon állnak, magasszintű, egyedi és más iparágban nem kamatoztatható tudás birtokában vannak, ezen felül karrierjük meglehetősen rövid más hagyományos iparágakban tevékenykedő munkavállalókkal összevetve, valamint csekély számú alternatív munkalehetőség áll rendelkezésükre, mely tényezők miatt a munkabeszüntetésekkel szembeni ellenállóképességük meglehetősen alacsony. Másrészt a csapatok, akik a munkáltatói oldalon helyezkednek el különálló jogi személyek, gazdaságilag domináns helyzetben vannak, ugyanakkor ahhoz, hogy az általuk biztosított szolgáltatást, nevezetesen az elit professzionális sport előállítását, piacra tudják juttatni szükségük van egy egységes szabályanyagra, amely a közös működésüket elősegíti. Ennek következtében előzetes megállapodásra van szükségük egymás között mielőtt egységes álláspontjukat közvetítenék a játékosok felé és többek között ez a megállapodás az, ami a csapatokból álló ligákat a versenyjog középpontjába helyezi és teret ad a munkajog és a versenyjog közötti konfliktus megvalósulásának.

Az állambiztonsági szolgálat tevékenysége a magyar sportban 1945-1990 között

Várhegyi Ferenc, mesteroktató, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Társadalomtudományi Tanszék, doktorandusz, Sporttudományok Doktori Iskola, Sport-nevelés és társadalomtudomány Program

A politikai rendőrség, más néven Államvédelmi Hatóság (ÁVH) erőteljes kommunista befolyással 1945-ben jött létre Magyarországon. A szervezet irányítását kezdetben a pártvezetés egy szűkebb köre gyakorolta, amelyben a tényleges irányítást Rákosi Mátyás látta el. Az állampárt a rendszerváltásig szoros ellenőrzés alatt tartotta az állambiztonságot, amely tevékenységét tekintve mindvégig a diktatúra fenn-

maradásának egyik eszköze volt. Az ÁVH erősen támaszkodott titkos segítőire, akik lehetnek alkalmilag együttműködő hivatalos és társadalmi kapcsolatok, vagy szervezett, operatív tisztek által vezetett hálózati személyek. A hálózati személyek alkották az ügynökhálózatot, amelyet 1972-től állambiztonsági hálózatnak neveztek. A hálózati munka alapelvei 1950-re alakultak ki, alapvetően szovjet minta alapján. 1972-ig a funkció, a feladat és a felhasználás alapján három kategóriát különítettek el. Az ügynök az ellenséges személyek és csoportok közelében dolgozott, mert őt is onnan szervezték be. Az informátor megbízható, a rendszerhez hű személy volt, aki az ellenséges tevékenység külső felderítésében és megfigyelésében vett részt. A rezidens az állambiztonság titkos munkatársa volt, aki egy tiszt ellenőrzése mellett vezette az informátorok egy csoportját. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1972. április 5-én kiadott 005. számú parancsa újra szabályozta az állambiztonsági szervek hálózati munkájának alapelvét. Ettől kezdve a hálózat tagjait az állambiztonsághoz fűződő kapcsolataik tartalma és együttműködésük szintje alapján minősítették és kategorizálták. Az új hármas kategória szerint az ügynök terhelő, vagy kompromittáló adat alapján, esetleg anyagi előnyök, egyéni érdekek miatt vett részt a munkában, ami meghatározta a felhasználási lehetőségeit is. A titkos megbízott elvi, hazafias meggyőződésből dolgozott az állambiztonságnak, elsősorban az információszerezés volt a feladata. A titkos munkatárs a hálózat legkvalifikáltabb tagjának számított, aki szintén elvi, hazafias meggyőződésből vett részt az állambiztonság munkájában és képes volt bonyolultabb hálózati feladatok ellátására is.

A magyar sportban mindhárom kategóriában dolgoztak emberek a politikai rendőrségnek. Az 1956-os októberi forradalom és szabadságharc leverése után a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa rendeleti úton megszüntette az Országos Testnevelési és Sportbizottságot (OTSB), és létrehozta a Művelődésügyi Minisztérium alá rendelt Magyar Testnevelési és Sporthivatalt, (MTSH) 1958-ban pedig a Magyar Testnevelési és Sport Tanácsot (MTST). Az „MTS” Nemzetközi Kapcsolatai című 1964-ben megnyitott Objektum dosszié (Jelzet 1:0-19460/1) I. kötetében található információs anyagból kiderül, hogy az állambiztonság a magyar sportirányítást és sportéletet minden szinten ellenőrizni kívánta, beleértve az alsó-közép és felsőfokú iskolák, intézetek, főiskolák és egyetemek körét, azok oktatási- és sporttevékenységét, a munkahelyi testnevelés ügyét, a sportvezető-és edzőképzést, a játékvezetőket, sportbírókat, az egyesületeket, a szövetségeket és magát az MTST-is. Nem maradtak ki ebből a sportolók, a sajtó munkatársai, a külföldről érkező sportemberek, csapatok és a hazai rendezésű nemzetközi sportversenyek sem, valamint befolyást kívántak szerezni nemzetközi sportszervezetekben is.

Eugen Sandow kontra Joseph Szalay: Az első magyar vonatkozású sportszabadalmi per

Nagy Ákos, doktorandusz, Pécsi Tudományegyetem, Egészségtudományi Doktori Iskola
Dr. Soós Imre, egyetemi docens, Pécsi Tudományegyetem, Fizioerápiás és Sporttudományi Intézet

Az előadásom az 1905-ben lezárult Eugen Sandow és Joseph Szalay közötti szabadalmi per sport és jogtörténeti, sportjogi elemzésére, bemutatására irányul. Az ügy a modern sporttechnológiai szellemi tulajdonvédelem egyik legkorábbi ismert példája: a testkultúra egyik jelentős, nemzetközileg is ismert úttörője, Eugen Sandow, valamint a magyar származású, ám a hazai sporttörténetben alig ismert Szalay József között. A jogvita középpontjában egy 1898-ban, brit szabadalomként bejegyzett súlyzó-megoldás állt.

Az elsőfokú bíróság (High Court of Justice) 1903-ban Sandow-ék javára döntött, megtiltva Szalay eszközeinek további gyártását és forgalmazását. A fellebbviteli bíróság (Court of Appeal) 1904-ben azonban Szalay javára ítélt, ugyanis megállapította, hogy a szabadalom „springs” és „resilient means” kifejezése csak szilárd fémrugókat fed le, míg Szalay légpárnás és gumiszalagos ellenállási rendszere lényegesen eltérő műszaki elven működik. A végső – House of Lords-beli – döntés azonban 1906-ban újfent Sandow-ék javára döntött, megtartva az elsőfokú ítéletet, és kimondta, hogy a szabadalom kiterjesztése az új elvre nem lehetséges, tehát Szalay jogsértést követett el.

Sportjogi szempontból az ügy jelentősége kettős: egyrészt dokumentálja, hogy a testkultúra iparosodásával már a századfordulón megjelent a sporteszközök jogi védelmének igénye; másrészt bemutatja, hogy a sportoló, mint vállalkozó és feltaláló milyen módon vált a szellemi tulajdonjog alanyává. A „Sandow kontra Szalay” ügy tehát nem csupán technikai és jogi vita, hanem a sportgazdaság és a jog modern összefonódásának egyik korai példája, amely ma is releváns lehet a sportinnovációk és fitneszipari fejlesztések jogi megítélése szempontjából.

Magyar vonatkozása miatt az ügy egyértelműen kuriózum, álláspontunk szerint egyben az első magyar vonatkozású sportszabadalmi per a sport és jogtörténetben.

A sportigazgatás egyedi modellje: állami szerepvállalás az Egyesült Államok sportigazgatásában

Dr. Ács Benedek, doktorandusz, Károli Gáspár Református Egyetem Doktori iskola, referens, Sportért Felelős Államtitkárság

Kutatásom az Egyesült Államok sportigazgatási rendszerének sajátos felépítését és az állam sportban betöltött szerepét vizsgálja, hangsúlyozva a sport közjogi oldalának jelentőségét. Az elsődleges cél annak feltárása, hogy miként működik egy olyan sportigazgatási struktúra, amely az európai rendszerhez képest meglehetősen decentralizált, piaci alapú logikára épül, ugyanakkor mégis kiterjedt jogszabályi és intézményi háttérrel rendelkezik. Ezzel összefüggésben röviden górcső alá kerül az európai sportmodell is, amelyben domináns szerepe van a közjognak. Az elmondottakon túl az elemzés igyekszik feltérképezni, milyen területeken lenne szükség az állam további szerepvállalására, illetve melyek azok a kérdéskörök, amelyek esetében a piaci alapú felépítés az állampolgárok, és a sport, mint társadalmi érték számára kevésbé előnyös. Ennek megfelelően a vizsgálat tárgyát képezik olyan szempontok, mint az egyenlőség, az ifjúsági és amatőr sport fejlesztése, a tehetséggondozás, valamint a sporthoz való széles körű hozzáférés biztosítása, ahol a kizárólag piaci mechanizmusokra épülő rendszer sokszor nem képes maradéktalanul érvényesíteni a közérdek szempontjait. A sportigazgatás dogmatikai keretét Ian Henry és Ping-Chao Lee tipológiája adja, amely három fő dimenziót különböztet meg: szervezeti, rendszerszintű és politikai irányítást, amelyek alapján bemutatásra kerül, hogyan alakult ki az amerikai sportigazgatásban az állam, a civil szféra és a piaci szereplők közötti dinamikus viszonyrendszer. Az előadás során ezenfelül igyekszem részletesen elemezni azokat a szövetségi törvényeket, amelyek meghatározó közjogi elemeknek tekinthetők és döntő hatással voltak a sport fejlődésére és irányítására. Kiemelt figyelmet kap a Title IX (1972), amely a nemi egyenlőséget biztosítja az oktatási sportprogramokban; az Amateur Sports Act (1978, 1998), amely meghatározta az Amerikai Olimpiai és Paralimpiai Bizottság (USOPC) és a nemzeti sportszövetségek feladatait; valamint a Safe Sport Act (2017), amely a sportolók biztonságát és jogvédelmét intézményesítette. A vizsgálat végül rávilágít az amatőr és ifjúsági sport szervezésének struktúrájára, amelyben az állami, önkormányzati, civil és nonprofit szereplők együttműködése alakítja az ország sportkultúráját. Az előadáson hangsúlyossá válik, hogy az Egyesült Államok sportigazgatása egyedülálló modell, amely az állam és a tagállamok részben korlátozott, mégis sok esetben meghatározó sportigazgatási és jogalkotói szerepén, illetve a társadalmi önszerveződésre épülő hálózaton nyugszik.

Merchandising megállapodások, avagy hogyan szerződünk a reklámarcokkal
Dr. Bernáth Lajos, ügyvéd, irodai tag, Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda, PwC Legal

Milyen szerződést kössünk Lionel Messivel, ha azt szeretnénk, hogy ő népszerűsítse a cégünk által gyártott terméket, vagy a cég által nyújtott szolgáltatást? Milyen szerződést kössünk egy olimpiai bajnok úszóval, vagy egy tévés influenszerrel, ha az ő fotójukat látnánk viszont a cég reklámjaiban? Ezzel a témával foglalkozom merchandising szerződéseket bemutató előadásomban.

Hogyan szabályozza a Ptk. a merchandising szerződéseket és miért épp sehogy? Milyen jogszabályok vonatkoznak rá, egyáltalán miért merül fel témaként egy sportjogi konferencián és milyen kialakult hatósági gyakorlata van?

A jogi háttér és az üzleti aspektusok bemutatásán túl kitérek a szerződések szokásos rendelkezéseire és a legérdekesebb, illetve leghasznosabb gyakorlati tapasztalatokra. Szót ejtek továbbá arról is, hogy influenszer-e a sportoló, illetve, hogy miért számít rendkívül aktuális kérdésnek a merchandising szerződések szabályozása.

Az előadás kitér a merchandising és a szponzorálási szerződések közötti lényegi különbségekre, továbbá a gyakorlatban felmerülő problémákra, mint például a jogsértő felhasználásra, a szerzői jogi aspektusokra, illetve egyes hazai és nemzetközi trendek hatásaira. A cél, hogy a résztvevők átfogó képet kapjanak a merchandising szerződések jogi szabályozásáról, és gyakorlati útmutatást nyújtsak a jogviták megelőzéséhez és a szerződéses kockázatok kezeléséhez.

Az európai sportmodell megítélése napjainkban – kőbe vésett-e a piramis?

Dr. Burján Anna, doktorandusz, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Doktori Iskola

A Nemzetközi Asztalitenisz-szövetséghez (a továbbiakban: ITTF) tagként kapcsolódó szövetségek száma. Ezzel az ITTF világszinten az egyik, ha nem a legnagyobb nemzetközi sportszövetség, mely ilyen jelentős mértékű országos szövetséget csatol be saját rendszerébe. Ha mindehhez azt is hozzá tesszük, hogy ezt a 227 szövetséget 5 kontinentális szövetség mintegy ernyőszervezetként fogja össze, egyértelműen kirajzolódik az európai sportmodellre jellemző piramisszerkezet felépülése: 1-5-227. Ahogy haladunk az alsóbb szintek felé, úgy bővül a tagok száma, elérve az alap bázist jelentő egyesületeket, klubokat és sportolókat. Ugyanakkor az európai sportmodell vizsgálata során számtalan további sajátosságokra bukkanhatunk, melyek részben ebből a szerkezeti felépítésből erednek, de nem kizárólagosan. A ligák

közötti kiesés és feljutás rendszere, az amatőr és hivatásos sport viszonyrendszere, a redistribúció szerepe – csak hogy néhányat említsünk a sajátosságok közül. Sokszor hivatkozott tény, hogy az Európai Unió által közreadott dokumentumok több alkalommal is foglalkoztak már az említett jellegzetességek számbavételével. Vajon milyen mértékben mutatnak ezek egységes képet az egyes sportágak tekintetében?

Abból a körülményből, hogy sportáganként tipikusan csak egy szövetség működik, további következmények adódnak. A szervezet monopol helyzete nemcsak az általa irányított sportág szabályozásában, előírások és követelmények megfogalmazásában és betartásában nyilvánul meg, de gyakran a kereskedelmi érdekek képviselőit és realizálásában is. Ennek a központosított megoldásnak számtalan pozitív hatása mellett a negatívumai sem hallgathatóak el, hiszen az ebből adódó ügyek gyakran a különböző ítélkező fórumokon kötöttek ki. Az egységesség és folyamatosság biztosítása, valamint előrevívő társadalmi célok szolgálata mellett a monopolhelyzetük az ezzel való visszaélésre is lehetőséget nyújt. „Állam az államban” jellegű pozíciójuk miatt egyre inkább szembesülnek vele, hogy a jó irányítás követelményei legitimitásuk megőrzésének alapja. Kérdés, hogy a jó irányítás csupán egy jól hangzó hívószó marad-e, vagy a gyakorlatban megvalósulva elegendő lesz a status quo fenntartásához? Elképzelhető, hogy a mai kihívások már ennél bővebb eszköztár bevetését igénylik?

Pontrendszer a jégkorongban, mint versenyt befolyásoló tényező – gyakorlati és jogi kérdések

Dr. Juhász Gábor, mesteroktató, Miskolci Egyetem, Gazdálkodástudományi kar, Vezetéstudományi intézet

A profi sportban a nézettség rendkívül fontos. Általánosan elfogadott tény, hogy a fokozott izgalmak, vagyis a „kimenet bizonytalansága” az egyik legfontosabb tényező: a szurkolók érthető módon izgalmas, kiélezett mérkőzéseket szeretnének látni. Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, sportszakmai szempontból hasonló tudású csapatok jelenléte szükséges az adott versenysorozatban. Ennek megfelelően számos helyen találkozhatunk a versenyt valamilyen formában szabályozó, korlátozó előírásokkal, módszerekkel, melyek tárháza igen széles: a tengerentúli Major League-ekben alkalmazott fizetési sapka (salary cap), a szintén itt látott draft-rendszer, valamint több más mechanizmus is azt a célt szolgálják, hogy a csapatok között minél kisebb különbségek alakuljanak ki. Ugyanakkor, az összes, a versenyt mesterségesen befolyásoló beavatkozás számos gyakorlati és jogi kérdést vet fel, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt.

A jégkorong egy speciális sportágnak számít abban a tekintetben, hogy a világ két legerősebb bajnokságának számító, a kanadai és egyesült államokbeli csapatokból álló NHL, valamint az orosz bázisú KHL nem a Nemzetközi Jégkorong Szövetség (IIHF) égisze alá tartozik, így a pályán és a pályán kívül is más szabályrendszert használnak. Európán belül – ellentétben például a labdarúgással – több nemzetközi versengést is találhatunk, ahol folyamatos kihívást jelent a bizonytalan kimenet fenntartása. Az osztrák bázisú, 2008 óta a székesfehérvári csapat révén magyar résztvevővel is rendelkező nemzetközi liga, az ICEHL éveken keresztül pontrendszert működtetett, aminek lényege az volt, hogy minden játékosnak volt egy pontértéke, a szervezők pedig maximalizálták az egy-egy mérkőzésre nevezhető pontértéket a csapatok tekintetében. A rendszert számos kritika érte, többek között a nehéz átláthatósága és bonyolultsága miatt, így ezt később kivezették. A magyar bázisú nemzetközi sorozat, az Erste Liga szintén bevezette a pontrendszert, mely keretein belül a játékosok pontszámot kaptak, a mérkőzéseken pedig minimális és maximális érték közötti csapatot lehetett benevezni. A rendszer az idei szezonra kivezetésre került, azt felváltotta a légiósok számának korlátozása.

A Kutatásom során a gyakorlati megvalósíthatósági kérdések (például sérülések, több évre való tervezhetőséggel kapcsolatos problémák) bemutatásra kerül több jogi kérdéskör is, melyek felvetődhetnek a gyakorlat során, így többek között bizonyos EU-s alapelveknek való megfelelés, munkajogi, valamint polgári jogi kérdések is.

Kulcsszavak: kimenet bizonytalanság; pontrendszer; EU-s alapelvek; munkajog; polgári jog

---

Hatékony rendőri intézkedések az illegális gyorsulási versenyek felszámolása érdekében, különös tekintettel a társszervekkel történő együttműködésre

Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes Ph.D., egyetemi docens, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem; egyetemi docens, rendőr ezredes, Nemzeti Közszerológiai Egyetem, Rendészettudományi Kar

Dr. Kovács Judit Tímea, csoportvezető, Nemzeti Közszerológiai Egyetem, Rendészettudományi Doktori Iskola, rendőr százados, Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság, Rendészeti Igazgatóság, Közlekedésrendészeti Főosztály, Balesetmegelőzési és Szakhatósági Csoport

Az előadás bemutatja az illegális gyorsulási versenyek világát, különös tekintettel a rendőri intézkedésekre, a megváltozott jogszabályi környezetre.

Az illegális gyorsulási versenyek, a közúti driftelés és más közlekedési devianciák jelentős mértékben veszélyeztetik a közúti közlekedésben részt vevő személyek életét és testi épségét. A jelenség nem újeletű hazánkban sem, azonban a tavalyi évben jelentősen megszorodtak az ilyen jellegű szerveződések. A közösségi médiában megjelent és a mai napig elérhető fényképek és videófelvevételek tanúsága szerint a jogszerűtlen versenyek szinte népszerűvé nőttek ki magukat, amely azt jelentheti, hogy az illegális versenyzés iránt érdeklődő járművezetők és nézők a tevékenységben rejlő veszélyeket, és a nagymértékű baleseti kockázatot nem ismerik fel. A jelenséggel összefüggésben magas lehet a látencia.

A gépjárműsport több vonatkozásban sajátos veszélyes üzemi jelleggel bír, rizikófaktorai az elháríthatatlanság problémáját vetik fel. Az objektív felelősség egyik csoportja a veszélyes üzemi felelősség, amely egyértelműen felmerül az autó- és motorsporttal összefüggésben. A gépjárműsport-rendezvényeken a legnagyobb veszélyt a gépi meghajtású járművek irányíthatatlanná válása jelenti, amely a nézők közé sodródva súlyos, vagy akár halálos sérülések bekövetkezését eredményezheti, ezért ennek megakadályozása érdekében minden lehetséges eszközzel fel kell lépni. Jogszabályokból az erre vonatkozó rendelkezések pontosan nincsenek megfogalmazva, ezért a szakszövetségek biztonsági és infrastruktúra szabályzatait kell figyelembe venni.

Az előadók a sportrendészet fogalmi elemeit, az állami szabályozás és az önszabályozás egységének fontosságát is bemutatják, feldolgozzák az illegális gyorsulási versenyek felszámolása, a jogsértő cselekmények megakadályozása érdekében megszervezett rendőri biztosítások során szerzett szakmai tapasztalataikat is, többek között, hogy a közút rendeltetésszerű használata érdekében a szankciók alkalmazásán kívül a rendőrségnek és más hatóságoknak, szervezeteknek együttműködést kell kezdeményezniük és fenntartaniuk.

Az előadás átfogó képet ad a jelenségről és annak kezeléséről, az állami szabályozás és a sport önszabályozásának kapcsolatáról, valamint a hatóságok és más szereplők közötti együttműködés fontosságáról. Az illegális gyorsulási versenyek nemcsak a vagyonbiztonságot veszélyeztetik, hanem személyi sérüléssel járó balesetekhez is vezethetnek.

A jelenség felszámolásához a rendőrségnek együttműködést kell kezdeményeznie és fenntartania más hatóságokkal, szervezetekkel, jogi személyekkel, például a közlekedési hatósággal, polgárőrséggel és az útkezelőkkel, hiszen az illegális gyorsulási versenyek felszámolása, megakadályozása kizárólag sportrendészeti vagy közlekedésrendészeti eszközökkel nem lehet hatékony.

Sportjogi kockázatok- a polgári jogi felelősség határai a sportsérülések során

Dr. Mátés-Lányi Ákos Dániel, LL.M., doktorandusz, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sporttudományok Doktori Iskola

A sporttevékenység lényege a versengés, a teljesítmény határainak feszegetése, és sok esetben a fizikai kontaktus is. A sport világában a kisebb-nagyobb sérülések mindennaposak, ugyanakkor jogi szempontból nem egyértelmű, hogy ezek a sérülések mikor tekinthetők a sport természetes velejárójának, és mikor minősülnek jogellenes károkozásnak. A sportolói részvétel a játék megkezdésével a kockázatokba való beleegyezést valósít meg, ugyanakkor meghatározandó a beleegyezés határa és a jogellenesség bekövetkezésének küszöbe a sportsérülések polgári jogi megítélésében.

A magyar polgári jog a károkozás általános tilalmából indul ki, ugyanakkor elismeri, hogy a károsult hozzájárulása kizárhatja a jogellenességet. A sportoló ezzel a hozzájárulással él, amikor részt vesz egy mérkőzésen, elfogadja az adott sportág szabályait, és tudatosan vállalja a fizikai kontaktussal járó, észszerűen előrelátható kockázatokat. Ez a beleegyezés azonban nem korlátlan: csak azokra az esetekre terjed ki, amelyek a játék szabályainak és szellemiségének keretein belül maradnak, és nem irányulnak a másik fél testi épségének veszélyeztetésére.

A jogellenesség határa ott húzódik, ahol a sportoló tudatosan megszegi a szabályokat, és magatartása már nem a verseny részének, hanem sérülést okozó, öncélú cselekménynek tekinthető. Az ilyen esetek megítélése azonban rendkívül összetett: a sport gyors, impulzív döntései, a versenyszellem és a fizikai küzdelem intenzitása miatt a szándék és a játékhelyzet gyakran nehezen választható el egymástól. Sokszor egy pillanat dönt: egy mozdulat íve, egy rövid késlekedés vagy egy reflexszerű mozdulat határozza meg, hogy a cselekmény a játék része volt-e, vagy már túlmutat azon. Egy sportsérülés azonban nem csupán fizikai fájdalmat okoz: egy sportoló számára komoly anyagi következményekkel járhat, sőt akár egy teljes pályafutás végét is jelentheti. Ilyen esetekben a jog eszközei biztosíthatják a méltányos jóvátételt.

A fentiekkel kapcsolatban számos jogi mérlegelési szempont segítheti a bíróságokat a sportsérülések jogellenességének megítélésében, és kijelölheti a ‘fair play’ elvének szerepét a felelősség megállapításában. A kérdés ma különösen időszerű, hiszen a sportolók testi épségének védelme és a játék szabadságának megőrzése közötti törekény egyensúly mind jogi, mind etikai szinten új megfontolásokat igényel.

A médiajog és a sport kapcsolata

Dr. Ocskó Eszter PhD, adjunktus, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportjogi Tanszék, bíró, Fővárosi Törvényszék

A sport és a média szoros, kölcsönösen egymásra utalt viszonya a modern társadalmak egyik meghatározó jelensége. A médiajog – mint a média működését szabályozó jogterület – alapvető szerepet játszik a sportesemények közvetítésében, a sportolók személyiségi jogainak védelmében, valamint a sportközvetítésekhez fűződő gazdasági és szerzői jogi kérdések rendezésében is. A terület multidiszciplinaritása tehát megkérdőjelezhetetlen.

A jelen tanulmány célja feltárni, hogyan alakítják a médiajogi normák a sportközvetítések piacát, különös tekintettel a közvetítési jogokra, a nyilvánossághoz való hozzáférés jogára, valamint a digitális platformok térnyerésére. A közvetítési jogokat a tanulmány jogi szempontból elemzi. Kiemelten foglalkozik továbbá a tanulmány a magyar piacon 2020-ban megjelent M4Sport+ hatásaira. Emellett vizsgálja a sportolók és sportklubok médiában való megjelenésének jogi korlátait, különösen a személyiségi jogok, a reklámjog és a közszereplés határvonalainak metszetében. Az elemzés rámutat arra, hogy a médiajog és a sport kapcsolata nem csupán gazdasági és technológiai, hanem komoly társadalmi és etikai kérdéseket is felvet, különösen a közérdek, a szabad tájékoztatás és a kereskedelmi érdekek közötti egyensúly tekintetében.

Külön kitér a nemzetközi és uniós szabályozásra is. Különösen az utóbbi kapcsán emeli ki a tanulmány a 2025. augusztusától alkalmazandó EMFA-t, azaz az Európai Médiaszabadságról szóló törvényt, mely az Európai Unió által kezdeményezett rendelet, amelynek célja a médiaszabadság és a médiapluralizmus megerősítése az EU tagállamaiban. Bár az EMFA elsősorban a politikai és gazdasági befolyás elleni védelemre koncentrál, közvetetten érinti a sportmédiát is. A sportközvetítések, a sportolókkal készülő tartalmak, illetve a sporteseményekről szóló tájékoztatás is a

médiaszabadság keretébe tartozik. Különösen fontos lehet az állami tulajdonú vagy támogatott sportcsatornák és médiumok függetlenségének vizsgálata, illetve az átlátható közvetítési jogok biztosítása a nyilvánosság számára.

Eljárásjogi szabályok bemutatása – Kenderesi Tamás ügyén keresztül

Dr. Porcsin Levente LL.M., ügyvéd, doktorandusz, Marton Géza Állam- és Jogtudományok, Doktori Iskola

A sporttal kapcsolatos vitákra, vitarendezésre régóta jellemző alapvetés, hogy mivel a sport eredetileg tisztán civil, önszabályozó, ezért a konfliktusok megvitatását a belső vitarendezés határozza meg. Ezen gyakorlatba illik (eddig) a Kenderesi-ügy is. Ezen jogvita kapcsán „végig járhatjuk” a vitarendezés útját - hazai kezdettel és nemzetközi folytatással, több szinten is.

Azon szempontból is jelentős az ügy, hogy ez az első pozitív magyar eset biológiai útleveél kapcsán, melynek precendens teremtő hatása lehet. Ezért is fontos, hogy az eljárás során több jogi lépcsőfokot megjártak a felek.

Előadásomban célom az eljárásjogi szinteken végig haladni, pusztán leíró jelleggel. Ennek bemutatásához az eljárásjogi szabályzatokat, valamint a felek nyilatkozatait vizsgálom eljárásrendi aspektusból.

Az ügy az ismert fórumokat megjárta, azok előtt jogerősen lezárult. Az úszó és ügyvédje viszont más fórumok felé fordulás lehetőségét is fenntartják és az ártatlanság bizonyításáért a végsőkéig terveznek kitartani, mely kinyithatja, módosíthatja a sporttal kapcsolatos viták eddigi rendezésének kereteit.

Szabályozási szűrkezónak és jogi kihívások a fenntartható lovassportban

Hegy Erzsébet, doktorandusz, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sporttudományi Doktori Iskola

Prof. dr. habil. Boros Anita, egyetemi tanár, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék

Prof. dr. habil. Géczi Gábor, egyetemi tanár, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék

A lovassport fenntarthatóságának kérdései mindhárom pillér, környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból is egyre hangsúlyosabbá válnak a sport társadalmi elfogadottsága és intézményi működése szempontjából. A szerzők korábbi kutatásai rámutattak arra, hogy a lovardák környezeti hatásai és a sportlovak jóléti menedzsmentje terén számos informális gyakorlat alakult ki, amelyek jogalkalmazási bizonytalanságokra világítanak rá. A dokumentumelemzés során feltárt jogszabályi és szervezeti hiányosságok megerősítik, hogy a hazai szabályozási környezet nem biztosít egységes keretet a fenntarthatósági célok érvényesítésére.

A lovassport szabályozása jelenleg több, egymástól független jogterülethez kapcsolódik: az állatvédelmi (1998. évi XXVIII. törvény), környezetvédelmi, építési és közegészségügyi előírások mellett a sporttörvény (2004. évi I. törvény a sportról) és a sportági szövetségi szabályzatok is meghatározó szerepet játszanak. A jogszabályi háttér részben lefedi az állattartásra és létesítményüzemeltetésre vonatkozó minimumkövetelményeket, ugyanakkor nem tartalmaz kifejezetten a lovassport sajátosságaira szabott, integrált fenntarthatósági keretrendszert. A sportági szabályozás, a Magyar Lovassport Szövetség és a Nemzetközi Lovas Szövetség (Fédération Équestre Internationale – FEI) technikai és etikai szabályzatai elsősorban versenytechnikai és állatjóléti kérdésekre koncentrálnak, míg a környezeti és társadalmi fenntarthatóság szempontjai csak szórványosan jelennek meg. Ez a szabályozási tagoltság és szétartás megnehezíti a jogalkalmazást, és akadályozza a fenntarthatósági célok következetes érvényesítését a sportág működésében.

A jelenlegi kutatási szakaszban a szabályozási környezet dokumentumelemzése révén körvonalazódnak azok a metszéspontok, ahol a sportjog, a közigazgatási jog és a szakmai önszabályozás egymásra hatása különösen érzékelhető. Az edzésvezetés, versenyszervezés és létesítményüzemeltetés területén a szabályozás és végrehajtás viszonyainak részletes feltárása még folyamatban van, így az előadás ezekre a kérdésekre, mint kutatási irányokra reflektál. A vizsgálat során külön figyelmet kapnak azok a jogalkalmazási mechanizmusok, amelyek a fenntarthatósági célok gyakorlati érvényesítését elősegíthetik vagy éppen akadályozzák a nyilvántartás, ellenőrzés és felelősségi viszonyok szintjén.

A cél egy olyan szempontrendszer megalapozása, amely elősegíti a jogi keretek és intézményi gyakorlatok összehangolását a lovassportban. A kutatás hozzájárulhat a szabályozási gyakorlat átláthatóságának javításához, a sport társadalmi legitimitásának erősítéséhez, valamint a fenntarthatóság és állatjólét integrált kezeléséhez a sportág működésében.

Kulcsszavak: lovassport, állatvédelem, fenntarthatóság

A magyar sporttámogatás kontrollmechanizmusának reformja: A támogatás-hitel transzformáció jogi és gazdasági relevanciája

Dr. Sisa Krisztina Andrea PhD, egyetemi docens, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék

Széles József, egyetemi tanársegéd, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék

A jelenlegi magyar sporttámogatási rendszer egyik legnagyobb problémája az, hogy a résztvevőket pénzügyi felelőtlenségre neveli. A hatályban lévő és működő sporttámogatási rendszer hiányosságai és gyenge pontjai sokrétűek. A felelőtlen pénzfelhasználások háttérben természetesen helytelen menedzsmentdöntések is megnevezhetők, másfelől az elégtelen ellenőrzés és a visszaélések behajthatóságának nehézsége is okolható. A gyenge állami kontrollrendszer és a hiányos vagy hiányzó szankciók eredőjeként határozottan megkérdőjelezhető a felhasznált állami támogatás eredményessége, hatékonysága és nem utolsósorban gazdaságossága. Ugyanakkor a közpénzfelhasználással szemben támasztott alapvető elvárások ezek a szempontok (lásd „3E” -követelmények az államháztartási gazdálkodásban). Tekintettel arra, hogy a kedvezményezett sportszervezetek -többségében egyesületek- jellemzően nem vagy nem elegendő mértékű saját vagyonnal rendelkeznek, a nem megfelelő célra fordított támogatások visszakövetelése gyakran megghiúsul, különösen, ha az politikai érdekeket sért. Ez a helyzet felelőtlenségre nevelő közeget teremt, ahol a visszaélők szinte biztosak lehetnek abban, hogy felelőtlen döntésük és pénzfelhasználásuk komoly büntetés nélkül marad. A rendszer fenntarthatóságának és integritásának helyreállítása érdekében egy olyan innovatív jogi mechanizmus megvalósíthatóságát vizsgáljuk, mely szerint a nem rendeltetésszerűen felhasznált támogatási összeg automatikusan hitellé alakul a támogató (önkormányzat vagy központi költségvetési intézmény) és a sportszervezet között. Ennek első lépéseként az eredeti támogatói szerződés megkötésekor a támogatott sportszervezet vállalja, hogy amennyiben a vizsgálatok során a támogatás felhasználása nem a megfelelő mértékben, nem a megfelelő hatékonysággal vagy nem a megfelelő célra lettallokálva, akkor a visszafizetendő összeg automatikusan hitellé alakul. Ez a támogatás-hitel konverzió megköveteli a visszakövetelhetőség jogi alapjának megerősítését, a jelenlegi állami kontrollfunkciók és módszertanok újragondolását, a háttér pénzügyi intézményrendszer át-, illetve kialakítását a pénzügyi felelősség növelése és a közpénzfelhasználások védelme érdekében.

Az olimpiai stílusú ökölvívás sportága nemzetközi sportági szakszövetségi képviselésének jövőjéről

Dr. Nagy Viktor, jogász, megbízott egyetemi oktató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar, Nemzetközi és Politikatudományi Intézet

Előadásomban az amatőr, más néven olimpiai stílusú ökölvívás nemzetközi szintű szervezeti és irányítási átalakulását vizsgálom, különös tekintettel az elmúlt években kibontakozó sportpolitikai konfliktusokra és azok hatásaira. Az ökölvívás 1946-ban alapított nemzetközi irányító testülete, a Nemzetközi Ökölvívó Szövetség (International Boxing Association – IBA) évtizedeken át meghatározó szereplője volt a sportágnak. Azonban az elmúlt évtizedben felmerülő kormányzati, átláthatósági és finanszírozási problémák, valamint a versenybíráskodás körüli visszasságok a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) fokozódó kritikáját váltották ki. Ennek eredményeként 2019-ben az IBA elvesztette az olimpiai kvalifikációs folyamatok feletti ellenőrzést, majd 2023-ban a NOB hivatalosan is megvonta tőle a nemzetközi sportszövetségi elismerést.

E válsághelyzetben, a sportág olimpiai jövőjének biztosítása érdekében, 2022-ben megalakult a World Boxing (WB) nevű új nemzetközi szervezet, amely kifejezetten az olimpiai stílusú ökölvívás etikus, átlátható és demokratikus irányítását tűzte ki célul. A WB rövid idő alatt egyre nagyobb támogatottságot szerzett, különösen az európai és észak-amerikai nemzeti szövetségek körében. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság 2025 februárjában ideiglenesen elismerte a World Boxingot mint a sportág új nemzetközi irányító testületét, ezzel megnyitva az utat az ökölvívás 2028-as Los Angeles-i olimpiai programban való szereplése felé.

Ez az elismerés ugyan még feltételes, de történelmi jelentőségű lépésnek tekinthető: egyrészt jelzi a NOB bizalmát a WB reformtörekvéseiben, másrészt hosszú távon stabil alapot teremthet a sportág olimpiai jelenlétének biztosításához. A folyamat rávilágít arra, hogy a nemzetközi sportszövetségek legitimitása egyre inkább az etikus működésen, az átlátható döntéshozatalon és a sportolói érdekek elsődlegességén alapul. Az olimpiai stílusú ökölvívás példája így a nemzetközi sportirányítás megújulásának emblematikus eseteként is értelmezhető.

Az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesülése a sportjogi vitákban, különös tekintettel a választottbírószági eljárásokra

Dr. Ősze Áron PhD, egyetemi adjunktus, Széchenyi István Egyetem, Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar, Alkotmányjogi és Politikatudományi Tanszék

Az olimpiai bronzérmes úszó, Kenderesi Tamás 2022 októberében értesítést kapott arról, hogy egyes értékeket atipikusnak minősítettek a biológiai útlevelében, ezért doppingeljárást indítanak ellene. Ennek következményeként a Magyar Antidopping Csoport négy évre eltiltotta a versenyzéstől, majd egy hosszú eljárás vette kezdetét. Kenderesi Tamás ügye a Nemzetközi Sportdöntőbírószág elé került (a továbbiakban: CAS), amely másfél évig nem hozott ítéletet az eljárásban. Végül 2025. február 25-én született döntését, miszerint a fellebbezést elutasították és a büntetést érvényben tartották.

A tisztességes eljáráshoz való jog kiemelt helyet foglal el az alapjogok között. Kenderesi ügyével kapcsolatban az Emberi Jogok Európai Egyezményét (továbbiakban: EJEE) érdemes kiemelni, melynek 6. cikk 1. pontja rögzíti, hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja.

Kérdésként merül fel, hogy a tisztességes tárgyaláshoz való jog kritériumai vajon érvényesülnek-e vagy érvényesülniük kell-e a sporttal kapcsolatos választottbírószági eljárásokban? Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: EJB) esetjoga kiterjesztő jellegű az emberi jogok minél teljesebb védelme érdekében. Az EJB egy korábbi döntésében a CAS eljárását vizsgálva állapította meg az EJEE 6. cikk 1. pontjának sérelmét, rögzítve, hogy az eljárási garanciák nemcsak az állami bíróságok előtti eljárásokban, hanem a választottbírószági eljárásokban is feltétlen érvényesülést kívánnak.

Az észszerű időn belül történő eljárás követelményei tekintetében különbséget kell tenni az egyes eljárástípusok között. A polgári peres eljárások tekintetében az EJB a pertartam észszerűségének szempontjait a Neumeister-ügyben dolgozta ki oly módon, hogy annak megítélésénél a jogvita bonyolultságát, a felek és a hatóságok magatartását kell figyelembe venni. Természetesen az EJEE a tisztességes eljárás általános követelményeit a büntető eljárásokban is rögzítette.

Kenderesi Tamás ügye rávilágít arra, hogy a sportjogi vitáknak egyértelműen vannak alapjogi vonatkozásai. Ezek közül a tisztességes eljáráshoz való jog elemei közül az észszerű időn belüli eljáráshoz való jogot emelem ki. Tény, hogy Kenderesi Tamás ügye

(még) nem került az EJEB elé, nem is arra vállalkozom, hogy az eljárás lehetséges jövőbeli forgatókönyveit felvázoljam. Előadásomat gondolatébresztőnek szánom. Rendkívül fontos tudományos és gyakorlati kérdés, hogy – amennyiben felmerül az említett alapjogi sérelem – az EJEB milyen szempontokat mérlegelhet az adott eljárásban. Vajon alkalmazhatók-e az eddigi polgári-, illetve büntetőeljárásokkal kapcsolatban kidolgozott elvek, vagy az EJEB-nek fel kell tárnia a sportvitákkal kapcsolatos eljárások sajátosságait, például a versenyzéstől való eltiltás következményeit az eljárás elhúzódása miatt?

A hivatásos sportolók foglalkoztatásának speciális jogi keretrendszere

Dr. Nagy Antal, doktorandusz, Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam-és Jogtudományi Kar, Munkajogi és Szociális Jogi tanszék

Az előadás témája a hivatásos sportolók foglalkoztatásának speciális jogi keretrendszere, fókuszában a magyar nemzeti szabályozás és az európai uniós jog közötti rendszer szintű konfliktus áll. Az előadás során kiindulópontként ismertetésre kerül a sportolói munkaviszony atipikus, sui generis jellege, amely a munkajogi és a polgári jogi elemek (különösen a vagyoni értékű "játékjog" átengedése) kettősségéből fakad.

Az előadás ezt követően tárgyalja a magyar jogi modellt, amelyben a sportról szóló 2004. évi I. törvény, mint *lex specialis* felülírja az Mt. általános szabályait. Ennek legproblematisztikusabb eleme, hogy a Sporttörvény nem csupán lehetővé teszi, hanem a munkaviszonyban foglalkoztatott hivatásos sportolók számára kötelezővé és kizárólagossá teszi a határozott idejű munkaszerződés alkalmazását. Az előadás vizsgálja az e szabályozás mögött meghúzódó esetleges sportgazdasági és sportlogikai érveket úgy, mint a klubok tervezhetőségének igénye, a csapatépítés sajátosságai és a globális átigazolási rendszer működőképességének fenntartása.

A fentieket követően az előadás részletesen tárgyalja az európai uniós jog alapvetéseit, elsősorban az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999/70/EK tanácsi irányelv által megtestesített keretrendszert. Bemutatja, hogy az uniós jog a határozatlan idejű munkaviszonyt tekinti a foglalkoztatás általános formájának, és a határozott idejű szerződések alkalmazását szigorú korlátokhoz, különösen objektív okok meglétéhez köti a visszaélészerű szerződésláncolatok megakadályozása érdekében.

Az előadás központi kérdése, hogy a magyar jogi szabályozás, — miszerint csak határozott idejű munkaszerződés köthető a munkaviszonyban foglalkoztatni kívánt spor-

tolóval, — uniós jogtól történő, jelentős eltérésének igazolására felhozható „sport sajátosságának” érve, elegendő objektív oknak minősül-e ez az Európai Unió Bíróságának következetes joggyakorlata fényében. Az előadás kitér a nemzetközi sportjog, így a FIFA és a Nemzetközi Sportdöntőbíróság szabályainak és joggyakorlatának esetleges jogkérdésre gyakorolt hatásaira, valamint arra, hogy a nemzetközi sportszövetségek által meghozott normák hogyan viszonyulnak az uniós, illetve a magyar jog primátusához.

Végezetül az előadás összegzi a fennálló, különböző szabályozási szintek „ütköző” szabályaiból fakadó jogbizonytalanságát.

Változatos és ismétlődésen alapuló fejlesztési módszerek az utánpótlás jégkorongban – versenykörnyezetbe jól illeszkedő játékosok fejlesztése

Dr. Géczi Gergely PhD, tudományos munkatárs, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sport- és Döntéstudományi Kutatóközpont

A jégkorongedzés során alkalmazott fejlesztési módszerek döntő mértékben befolyásolják a sportolók alkalmazkodóképességét, döntéshozatali rugalmasságát és a csapat egységének működését. A tanulmány központi kérdése, hogy a változatos, ökológiai-lag érvényes edzésmódszerek miként segíthetik elő a játékosok valós játékkörnyezethez való illeszkedését, szemben a hagyományos, ismétlésen alapuló gyakorlási modellekkel. A kutatás kiindulópontja, hogy az edzői gyakorlatban elterjedt uniformizálás – bár csökkenti a bizonytalanságot – egyben korlátozza a játékosok egyéni megoldásainak sokféleségét, és megakadályozza a csapat komplex rendszerré válását, amely további versenylőnyöket biztosítana a csapat számára. A variábilis gyakorlás ezzel szemben a játékosok saját, egyedi megoldásainak keresését támogatja, és az önszervező, „felfedező” tanulási folyamatok erősítésén keresztül fejleszti a csapat versenyképességét.

A tanulmány bemutatja, hogy a kis területű játékok (small-sided games, SSG) hatékony eszközt jelentenek a technikai, taktikai és kondicionális fejlesztés integrálására, és a variancia edző általi biztosítása lehetőséget ad a csapat tagjainak diverz szerepekre specializálódására, egyedi játékosokat eredményezve. Ezek a gyakorlatok magas interakciós sűrűséget teremtenek, fokozzák a döntéshozatal gyakoriságát és változatosságát, miközben fenntartják a sportolók érdeklődését és belső motivációját. Az SSG-k, és a variancia ilyen típusú gyakorlása lehetővé teszi, hogy a játékosok az „ismétlés nélküli ismétlés” módszerével sajátítsanak el mozgásmintákat, ami egyszerre biztosítja az automatizálódást és a kreatív rugalmasság megőrzését.

A cikk az ökológiai dinamika elméletének alapelveire támaszkodva hangsúlyozza, hogy a modern edző feladata nem pusztán a mozgások tanítása, hanem a tanulási környezet tudatos felépítése, és a sportoló ezen környezetben megtapasztalt tanulási folyamatának támogatása. Ennek része a korlátozó tényezők (constraints) dinamikus alakítása, amelyek megfelelő manipulálása önszerveződést, autonómiát és innovációs törekvést vált ki a sportolóknál. A következtetés szerint az edzői szerep fokozatosan a kontrollról az irányított felfedezés támogatása felé tolódik el, amely hosszú távon képes növelni a sportolók adaptivitását, motivációját és önazonos döntéshozatali képességét.

Kulcsszavak: jégkorong, változatosság, ökológiai validitás, nemlineáris pedagógia, kis területű játékok, motoros tanulás

---

Nemzeti identitás a jégen: a jégkorong, mint kulturális és politikai projekt Magyarországon és Erdélyben

Bogdany Orsolya, doktorandusz, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Társadalomtudományi Tanszék, Sporttudományok Doktori Iskola

A jégkorong az utóbbi években a magyar nemzetpolitika és a határon túli magyar közösségek kulturális reprezentációjának egyik kiemelt terepévé vált. A sportág fejlődése és intézményes támogatása nem csupán sportpolitikai kérdésként értelmezhető, hanem a nemzeti identitás és a közösségi önmeghatározás szimbolikus kifejeződéseként is.

Előadásom célja, hogy bemutassa, miként fonódnak össze a sport, politika és identitás dimenziói a jégkorong diskurzusaiban, különös tekintettel az Erdély és Magyarország közötti sportpolitikai és kulturális kapcsolódásokra. A vizsgálat alapját interjúrészletek, a médiában megjelent források, valamint saját kutatási tapasztalataim alkotják, amelyek egyaránt rávilágítanak a sportág társadalmi jelentéstartalmaira és annak nemzetépítő funkcióira, a határ mindkét oldalán. A jégkorong ebben az értelmezésben nem pusztán egy versenysport, hanem szimbolikus tér, ahol a nemzeti összetartozás, a határon túli identitás és a politikai narratívák újraformálódnak. A sportág médiabeli és intézményi reprezentációi olyan társadalmi mintázatokat tükröznek, amelyekben a siker, a lojalitás és az „egy nemzet” eszméje központi szerepet kap. A szociológiai szempontú elemzés célja, hogy a jégkorongot a társadalmi kohézió, a kulturális integráció és a nemzeti narratívák metszéspontjában helyezze el, hozzájárulva a sportág társadalmi szerepének tágabb értelmezéséhez a kelet-közép-európai térségben.

Kulcsszavak: jégkorong, nemzetpolitika, nemzeti identitás

A testösszetéti paraméterek és a nagy intenzitású edzésterhelés kapcsolata akadémista utánpótlás jégkorongozóknál

Kastal Orsolya, doktorandusz, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem
Prof. dr. habil. Géczi Gábor, egyetemi tanár, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék
Bartusné prof. dr. habil. Szmodis Márta, intézetigazgató, egyetemi tanár, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Egészségtudományi és Sportorvosi Tanszék

Bevezetés - A testösszetétel mérés meghatározott paraméterei – különösen a fázisszög, az izomtömeg, a zsírtömeg, valamint az extracelluláris (ECW) és intracelluláris víztér (ICW) – egyre jelentősebb mutatók a sportteljesítmény értékelésében. A fázisszög több kutatás szerint összefügg az izomsejtek integritásával, a regenerációs állapottal és a sportteljesítménnyel, így alkalmas lehet edzésállapot becslésére és a terhelésélettani vizsgálatok kiegészítésére is. Jelen vizsgálat célja az volt, hogy utánpótlás korosztályú jégkorongozók testösszetétel paramétereit összevegyük a Polar Team Pro rendszerben mért pulzuszónákkal és energiafelhasználással. Különös figyelmet kapott 4-5 terhelési zóna (80-100% között), amely a maximális intenzitástartományokat reprezentálja. A fázisszög sportolók körében történő alkalmazását néhány korábbi tanulmány is vizsgálta, és összefüggéseket találtak több testösszetéti paraméter változásával.

Anyag és módszer - A vizsgálatban 40 férfi utánpótlás korosztályú jégkorongozó vett részt, átlagéletkoruk $18,0 \pm 2,0$ év. A testösszetételt Inbody 770 készülék segítségével határoztuk meg, amelyből a fázisszöget, az izomtömeget, a zsírtömeget, valamint az ECW és ICW értékeket nyertük ki, míg az edzésterhelést a Polar Team Pro rendszerrel monitoroztuk, amely a pulzus változását öt zónába sorolja. Feltételeztük, hogy a Polar Team Pro információt ad az edzések intenzitásáról, továbbá becsült energiafelhasználást is szolgáltat. A statisztikai elemzés során korrelációvizsgálatot alkalmaztunk a testösszetéti változók és a 4-5 puluszónában töltött idő, valamint a kalória-felhasználás között. A két csoport közötti különbséget kétmintás-T próba segítségével határoztuk meg.

Eredmények - A fázisszög negatív korrelációt mutatott a 4-5 puluszónában töltött idővel, továbbá szignifikáns kapcsolatot az átlag pulzus értékével mutatott. Ez arra utalhat, hogy a sejtszintű integritás és általános edzettségi állapot befolyásolhatja a maximális intenzitástartományokban nyújtott teljesítményt. A két korosztály között nem találtunk különbséget testösszetéti és élettani paraméterek között, így eredményeiket összesített formában elemeztük.

Következtetés - Eredményeink arra utalnak, hogy a testösszetételi paraméterek kapcsolatban állhatnak a jégkorongozók nagy intenzitású terhelésben mutatott teljesítményével. A 4-5 pulzuszónával mutatott korrelációk alapján az Inbody eredmények hasznos kiegészítő információval szolgálhatnak az edzésmonitorozás és teljesítménydiagnosztika számára. Kutatásunk még kezdetleges fázisban van, viszont a későbbi, részletesebb elemzések további összefüggéseket tárhatnak fel a testösszetétel és a sportterhelés egyéb mutatói között.

Kulcsszavak: fázisszög, pulzusmérés, jégkorong, utánpótlás, testösszetétel, terhelés

---

A Raktár utcai ördögkatlan jelene és jövője

ifj. Kovács Csaba, szakmai igazgató, Fehérvár Hockey Akadémia 19

Fekti István, ügyvezető, Fehérvár Hockey Akadémia 19

Dr. Géczi Mariann, gazdasági igazgató, Magyar Vízilabda Szövetség

A Fehérvár Hockey Academy 19 (FEHA19) Magyarország egyik kiemelt nemzeti jégkorong akadémiaja, amely az utánpótlás-nevelés és a sportági tehetséggondozás meghatározó központja. A jégkorong sportág 2020 decemberében bekerült a Nemzeti Sportakadémiai Rendszerbe, amely új szakmai és szervezeti fejlődési irányokat nyitott meg. Ennek részeként jött létre az Ifj. Ocskay Gábor Jégkorong Akadémia Nonprofit Kft., amely a FEHA19 U16/A–U21-es korosztályok versenyeztetését és működését végzi.

Az akadémia 2025 augusztusában először nyújthatott be TAO-s pályázatot a Honvédelmi Minisztériumon keresztül, amely jelentős mérföldkő az intézmény fejlődése szempontjából. Az Akadémia a benyújtott TAO-pályázat keretében 100%-os támogatottságú forrást nyert el, amely a szervezet amatőr státusza miatt önerőt nem igényel. A pályázat célja az Ifj. Ocskay Gábor Jégcsarnok teljes körű felújítása, amely a magyar jégkorong egyik ikonikus létesítménye, és a fehérvári utánpótlás otthona.

1993-ban épült fel a jégcsarnok az akkori szövetségi elnök Sárközy Tamás segítségével, melynek tulajdonosa Székesfehérvár Megyei Jogú Városa, üzemeltetője pedig az Alba Volán SC, az Ifj. Ocskay Gábor Jégkorong Akadémia Nonprofit Kft. pedig bérlőként használja az ingatlant. Ez az a bázis, amely kiállva az idő próbáját, már lassan közel 50 éve nyújt otthont a fehérvári jégkorongnak. A MET Aréna (korábban Alba Aréna) 2024-es átadása óta a Hydro Fehérvár AV19 távozott a Raktár utca 1. szám alatt található létesítményből, de a FEHA19 felnőtt és a nemzeti akadémia utánpótlás csapatai

(U20, U18, U16/A), illetve a preakadémia csapatai (U16/B, U14, U12, U10, U8) továbbra is napi szinten használj a létesítményt, valamint a mellette található sátras "C" pályát.

A projekt előkészítése során, az eredeti június 30-i határidő miatt, nem történt alaprajzi módosítás, ezért a beruházás mentesült az építési engedélykötelezettség alól.

A Nemzeti Akadémia által kidolgozott TAO-támogatott fejlesztési program célja, hogy a Raktár utcai jégcsarnok teljes körű korszerűsítése megvalósuljon. A beruházás keretében az épület hőszigetelést kap, a jégkészítő gépészet és a gépészeti rendszerek teljes cseréje megtörténik, a kubatúra teljesen megújul, a szellőztetés és a vizesblokkok korszerűsítése biztosítja majd az egészséges és fenntartható működést. A szerkezet előkészítést kap a napelemek későbbi telepítéséhez, így az üzemeltetés gazdaságosabbá válhat. A felújítás során az elavult ülőlelátók is megújulnak, miközben a befogadóképesség lehetőség szerint megmarad. Az átalakítás sportszakmai szempontok mentén is történik, hogy a teljes Akadémia hatékonyan és komfortosan dolgozhasson, valamint a létesítmény a Magyar Jégkorong Szövetséggel való együttműködésben akár az utánpótlás-válogatott korosztályok felkészülésének is helyet adhasson.

A fejlesztés megvalósításával a jégcsarnok modern, energiatakarékosabb sportlétesítménnyé válna, amely nemcsak a jégkorong, hanem más jeges sportágak, illetve oktatási intézmények számára is korszerű környezetet biztosítana. A beruházás eredményeként várhatóan javulna az utánpótlás-nevelés minősége, növekedne a sportolói komfortérzet, bővülne a város sportinfrastruktúrája, és erősödne Székesfehérvár sportturisztikai szerepe is. A fejlesztés előnyeit az egész városi jeges sportközösség élvezné, az óvodás, iskolás korcsolyázóktól a pre- illetve nemzeti akadémiai és felnőtt csapatokon át egészen az amatőr sportolókig, valamint a szülők számára is komfortosabb környezetet biztosítana.

Sporttehetség-gondozás a hazai jégkorongakadémiák gyakorlatában

Laczkó Attila, doktorandusz, egyetemi tanársegéd, Eszterházy Károly Katolikus Egyetem, Budapest Jégkorong Akadémia

Prof. dr. habil. Bognár József, egyetemi tanár, Eszterházy Károly Katolikus Egyetem, Neveléstudományi Doktori Iskola

Prof. dr. habil. Géczai Gábor, egyetemi tanár, Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Sportmenedzsment Tanszék

Absztrakt: A sporttehetség-gondozás eredményessége jelentős mértékben függ a sportolót körülvevő szervezeti és társadalmi környezettől (Henriksen–Stambulova, 2023), valamint a sportszakemberek pedagógiai szemléletétől és nevelési gyakorlatától (Bognár et al., 2009). A nemzetközi szakirodalom egyértelműen rámutat arra, hogy a tehetséges sportolók fejlődési útjai csak akkor lehetnek fenntarthatóak, ha az akadémiai struktúrákban a hosszútávú sportolói felkészítés élvez prioritást, és ha a szervezet képes stabil, értékalapú és koherens szakmai környezetet biztosítani számukra. Ezzel összhangban jelen kutatás abból a feltételezésből indul ki, hogy a hazai jégkorongakadémiák működésének minősége, szervezeti kultúrája és a pedagógiai megközelítések következetessége kulcsszerepet játszanak a sporttehetségek kibontakoztatásában (Gombocz, 2004).

A kutatás célja a magyar jégkorongakadémiák nevelői és tehetséggondozási gyakorlatának feltárása, különös tekintettel a szervezeti működés jellegzetességeire, a szakmai irányításra és a pedagógiai szemlélet explicit és implicit megnyilvánulásaira. A vizsgálat kvalitatív módszertanra épült: egyrészt átfogó dokumentumelemzésre, másrészt félig strukturált interjúkra, amelyek a szakemberek mindennapi tapasztalatait, dilemmáit és értelmezési kereteit jelenítették meg.

A dokumentumok elemzése azt mutatja, hogy bár az utánpótlás-nevelés alapelvei és céljai hangsúlyosak, a tehetséges sportoló fogalma nincs egyértelműen definiálva, és az iskolai, illetve családi környezet szerepe alulreprezentált. Az interjúk rámutatnak, hogy a szakmai szemléletváltás folyamata megindult, azonban a szervezeti kultúra több helyen széttagolt, a mikrokörnyezeti együttműködés esetleges, és a különböző szakmai szereplők közötti kommunikáció nem mindig koherens. Noha a hosszútávú egyéni fejlesztés támogatott, a felnőtt sportba való átmenet továbbra is kritikus pontként jelenik meg.

Az eredmények rámutatnak a sporttehetség-gondozás hazai rendszerének szabályozási és gyakorlati ellentmondásaira, és megerősítik a pedagógiai szemlélet következetesebb szervezeti érvényesítésének szükségességét.

Kulcsszavak: sporttehetség-gondozás, utánpótlás-nevelés, szervezeti kultúra

MAGYAR TESTNEVELÉSI
ÉS SPORTTUDOMÁNYI
EGYETEM

BUDAPEST